

KREATE OY, NURMIJÄRVI, 543-412-2-322, HAKEMUS MAA-AINESTEN OTTAMISEKSI JA ALOITUSLUPAHAKEMUS

KU-YK § 136/11.10.2016 Maa-ainesten ottopäätös annetaan julkipanon jälkeen 17.10.2016.

ASIA

Päätös maa-ainelain 4 §:n mukaisesta maa-ainesten ottohakemuksesta. Päätös sisältää ratkaisun maa-ainelain 21 §:n mukaisesta hakemuksesta toiminnan aloittamiseen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

LUVAN HAKIJA

Kreate Oy (ent. Fin-Seula Oy)
Haarakaari 42, 04360 TUUSULA
y-tunnus 0168716-6
Yhteyshenkilö Mika Kari puh. 0400 662 712

MAANOMISTAJAT

Kiinteistön 543-412-2-322 on hakijan omistuksessa.

SIJAINTI

Lupahakemusalue sijoittuu Nurmijärven Raalan kylään. Alueen sijainti on esitetty liitekartassa.

HAKEMUKSEN VIREILLETULO JA TÄYDENTÄMINEN

Maa-aineslupahakemus on tullut vireille 10.6.2014, hakemusta on täydennetty 25.8.2014, 8.3.2016, 10.3.2016 ja 1.6.2016.

TOIMINTAA KOSKEVAT LUVAT, SOPIMUKSET JA ALUEEN KAAVOITUSTILANNE

Uudenmaan maakuntakaavassa suunnittelualueelle ei ole osoitettu maankäyttötarkoitusta. Lähin maakuntakaavan maankäyttövaraus on Vantaanjoessa (pintavesialue, joka on ominaisuuksiltaan arvokas ja joka voi olla tai on yhdyskuntien vedenhankinnan kannalta tärkeä). Alueen yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on vesiensuojelunäkökohdat otettava huomioon siten, ettei vesialueen käyttöä vedenhankintaan vaaranneta. Vireillä olevan Uudenmaan neljännen maakuntakaavan ehdotuksessa suunnittelualueelle ei ole osoitettu maankäyttötarkoitusta.

Suunnittelualueella on Nurmijärven kunnan oikeusvaikutukseton yleiskaava. Alue on merkitty yleiskaavassa maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M2). Kaavamerkinnän mukaan alue on tarkoitettu pääasiassa maa- ja metsätaloutta ja siihen liittyvää ja sen jatkuvuuden kannalta tärkeää rakentamista varten.

Suunnittelualueen itäpuolella on Vantaanjoen oikeusvaikutteinen osayleiskaava. Suunnittelualueen työmaatie kulkee osittain Vantaanjoen osayleis-

kaava-alueella. Suunnittelualueella ei ole toimenpiderajoitusta kaavojen laatimista varten.

Kiinteistöllä ei ole aikaisempia maa-ainelupia tai ympäristölupia. Kiinteistölle on vireillä kallion louhinnan ja murskauksen sekä maankaatopaikan ympäristölupahakemukset.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) päätöksen 17.3.2015 mukaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) 6 §:n perusteella tähän maa-ainestenottohankkeeseen ei sovelleta ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

TIEDOT ALUEEN YMPÄRISTÖSTÄ

Lähimmät häiriintyvät kohteet

Lähimmät asuinrakennukset (2 kpl) sijaitsevat ottoalueen (eli louhittavan alueen) koillispuolella noin 300 m etäisyydellä. Rantakulmantiin varrella ottoalueen itäpuolella on asuinrakennuksia noin 300–700 m etäisyydellä. Rantakulmantiin ja Vantaanjoen välissä sijaitsee joitakin lomarakennuksia, joiden etäisyys ottoalueeseen on 500–700 metriä. Alueen etelä- ja länsipuolella lähimpiin asuinrakennuksiin on matkaa yli 800 m. Pohjois-/luoteispuolella lähimpiin taloihin on matkaa noin 600–700 m. Ottamisalueen läheisyydessä ei ole voimajohtoja tai kaasuputkia.

Alueen topografia ja maisema

Suunnittelualue sijaitsee pienehköllä kallioalueella, jota ympäröi laajemmat saviset ja hiesumaiset peltoaukeat sekä soistumat. Suunnittelualueen länsi- ja eteläpuolella kallio nousee maanpintaan monin paikoin; näillä kallioalueilla maanpinta on korkeimmillaan tasolla noin +90...+115, kun taas alavammat peltoalueet alueen pohjoispuolella ovat tasolla noin +80...+85. Maasto laskee itään päin mentäessä kohti Vantaanjokea. Vantaanjoen vedenpinta on täällä kohdin tasolla noin +74.

Varsinaisella ottoalueella maanpinta vaihtelee tasolla +85...+96. Korkeimmillaan maanpinta on ottoalueen pohjoisosassa sekä eteläosassa, näiden välillä maanpinta on hieman alempana tasolla +85...+86. Ottoalueen ympärillä topografia on melko tasainen maanpinnan ollessa tasolla noin +85, paitsi alueen kaakkoispuolella, jossa maanpinta on korkeimmillaan tasolla noin +100.

Varsinaisen ottamisalueen maisemaa voi kuvata tavanomaiseksi. Alueella ei ole erityisiä maisema-arvoja. Ottamisalueelle ei juuri ole näkyvyyttä kauko- maisemakuvassa aluetta ympäröivien muiden kallioalueiden takia. Ainoastaan luoteesta ja koillisesta katsottuna ottamisalue näkyy jonkin verran pidemmälle.

Aluetta ei ole luokiteltu arvokkaaksi kallioalueeksi ja alueelle tehdyn luontonselvityksen perusteella alueella ei ole erityisiä luontoarvoja. Alue ei ole luonnontilainen laajojen hakkuiden vuoksi. Uudenmaan POSKI-projektissa, jossa tutkittiin pohjavesisuojelelun ja kiviaineshuollon yhteensovittamista,

suunnitelman mukainen ottoalue on merkitty alueeksi, joka on osittain otto-toimintaan soveltuva.

Maaperä, muinaisjäännökset ja erikoiset luonnonesiintymät

Suunnitelman mukaisen ottoalueen pohjois- ja eteläosassa kallio on maanpinnassa tai lähellä sitä. Alueen keskivaiheella kallion päällä on paksumpia maakerroksia. Alueen keskiosassa on tehty porakonekairauksia maakerrosten paksuuden selvittämiseksi ja asennettu pohjavesiputkia. Tutkimusten mukaan kalliopinta on alueen keskiosassa tasolla noin +77,5...+83. Maakerrokset ovat tässä kohdin 2...9 metriä, joten louhittavaa kalliota alueen keskiosassa ei todennäköisesti juuri ole.

Suunnittelualueella ei ole merkittäviä kallion heikkousvyöhykkeitä, kallio on suhteellisen ehjää. Alueen keskiosan painanteessa kulkee heikkousvyöhyke, mutta siinä kohdin ei ole louhittavaa kalliota. GTK:n kallioperäkartan mukaan kivilaji on ottoalueen eteläosassa mikrokliinigraniittia ja pohjoisosassa kiillegneissia.

Suunnittelualueella ei ole museoviraston muinaisjäännösrekisteriin merkittyjä muinaisjäännöksiä. Suunnittelualueelle ei ole erikoisia luonnonesiintymiä (geologisia tai biologisia).

Pohja- ja pintavesiolosuhteet

Suunnittelualue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Lähimmät pohjavesialueet ovat suunnittelualueen länsi- ja eteläpuolella yli kilometrin etäisyydellä. Ottoalueen maaperä koostuu pääosin kalliosta, savesta ja moreenista. Varsinaisen ottoalueen kallioisella alueella pohjaveden muodostuminen on vähäistä ja pääosa sadevedestä poistuu alueelta pintavalunnan kautta tai haihtuu. Maakerroksissa esiintyvää pohjavettä esiintyy ottoalueen keskiosan painanteessa sekä alueen ympäröivillä alavimmilla alueilla. Kallion heikkousvyöhykkeissä ja raoissa esiintyy kalliopohjavettä.

Ottoalueen kallioperä on suhteellisen tiivis. Kalliopohjaveden liikkuminen ja muodostuminen ottoalueen ehjien kalliolohkojen alueella on vähäistä. Pohjaveden virtaus noudattelee pääosin maastonmuotoja. Pohjaveden päävirtaussuunnat alueella ovat mäkialueilta kohti niitä reunustavia painanteita. Suurin osa alueella muodostuvasta pohjavedestä kulkeutuu karttatarkastelun perusteella kohti alueen pohjoispuolella sijaitsevaa laaksoa.

Pohjaveden pinnankorkeus on suunnittelualueen länsipuolisilla soistuneilla alueilla tasolla noin +81...+83. Ottoalueelle on asennettu kaksi pohjavesiputkea talvella 2014. Molemmat putket on asennettu maakerrokseen, porausta jatkettiin kallioon asti. Putki PVP 01-2014 sijaitsee ottamisalueen eteläosassa. Pohjaveden pinta havaintoputkessa oli 8.4.2014 tasolla noin +82,6. Toinen pohjavesiputki, PVP 02-2014, sijaitsee ottoalueen keskiosan painanteen itäosassa. Pohjavesi oli tässä putkessa 8.4.2014 tasolla noin +85,3. Pohjaveden havaintoputkista otettiin vesinäytteet 8.4.2014. Analyysitulosten mukaan pohjavesi on laadultaan melko tavanomaista savipeitteisen alueen pohjavettä. Veteen liuenneiden aineiden kokonaismäärää kuvaava sähkönjohtavuus oli normaalilla tasolla. Vesinäytteiden happipitoisuus oli alhaisella tasolla ja kokonaistyyppipitoisuus oli alhainen. Vesinäytteissä ei todettu öljyhiilivetyjä.

Ottoalueen koillispuolella on porakaivo, joka sijaitsee noin 200 metrin etäisyydellä ottoalueen reunalta. Porakaivo on rakennettu entisen lähteen kohdalle. Porakaivoa käyttää ottoalueen koillispuolella noin 300 metrin etäisyydellä oleva yksityistalous. Porakaivon vedestä otettiin näyte 18.3.2014. Vesi oli analysoitujen parametrien osalta hyvälaatuista talousvettä. Lupahakemuksen liitteenä on esitetty lähikaivojen kaivokortit. Kaivoja sijaitsee ottoalueen itäpuolella lähimmillään hieman yli 300 metrin etäisyydellä ja ottoalueen pohjois-, länsi- ja eteläpuolella lähimmillään noin 700–800 metrin etäisyydellä.

Suunnittelualue sijaitsee kokonaisuudessaan Vantaanjoen valuma-alueella. Valumavedet ohjautuvat ottamisalueen kohdalla ojastoon, joka sijaitsee välittömästi alueen luoteis-/pohjoispuolella. Vedet kulkevat ojastossa noin 800 metrin matkan ennen niiden johtamista Vantaanjokeen. Ottoalueen suunnitellun purkureitin ojasta otettiin vesinäyte 18.3.2014. Vesinäyte oli hieman sameaa ja veden pH oli lievästi hapan. Sähkönjohtavuus oli melko tavanomaisella tasolla. Ojaveden orgaanisen aineksen määrää kuvaava COD_{Mn} oli koholla. Tähän vaikuttaa todennäköisesti lähialueen soistuneet alueet.

Ottoalueen länsi- ja eteläpuolella oleva maasto on ojitettu. Ottoalueen eteläpuolella sijaitsee lähde noin 200 metrin etäisyydellä. Lähde sijaitsee suoalueella. Ottoalue ei sijaitse kyseisen lähteen muodostumisalueella.

Vedenjakaja kulkee välittömästi ottamisalueen etelä-/kaakkoispuolella. Vedenjakajan eteläpuoliset vedet ohjautuvat lounaaseen/länteen Kurjenpolvensuon kautta yhtyen Nummelanojaan. Ottotoiminta ei aiheuta muutoksia valuma-alueissa, sillä louhittava alue sijaitsee vain yhdellä valuma-alueella.

Kasvillisuus ja eläimistö

Suunnittelualueen vallitsevia metsätyppejä ovat mustikka- ja puolukka-tyyppi, lisäksi alueella on yksi osittain ojitettu isovarpuräme. Alueella on viimeisen vuoden aikana tehty laajoja avohakkuita. Suunnittelualueella ei ole tehty havaintoja uhanalaisten eliölajien esiintymisestä. Liito-oravien papanoita tai niille soveltuvia kolopuita tai risupesiiä ei ole alueelta löydetty. Maastokäyntien perusteella alueen havaittiin olevan heikosti liito-oravan elinympäristöksi soveltuvaa, sillä alueen hakkuut ovat pirstoneet jossain määrin soveltuvat metsäkuviot hyvin pienialaisiksi. Lisäksi alueen metsätaloustoimissa on suosittu yhden puulajin kasvatusmetsiköitä ja/tai metsät on harvennettu liito-oraville soveltumattomiksi.

Lupahakemuksessa esitettyjen luontoselvityksien mukaan suunnittelualueella ei ole tehty havaintoja uhanalaisista lajeista tai luontotyypeistä eikä metsälain 10 §:n arvokkaista elinympäristöistä tai vesilain 2 luvun 11 §:n tarkoittamista arvokkaista pienvesistä (Ramboll Finland Oy 23.10.2015). Suunnittelualueen lähiympäristössä, kiinteistöllä 543-412-2-323 on pieniä kaivettuja lampia ja ojia, joissa on havaittu viitasammakoita (Ramboll Finland Oy 16.5.2016). Toiminta-alueen kuivatusvesiä ei ohjata kyseisten lampien alueelle.

Lähin luonnonsuojelualue on Suomiehen katajaketo, joka sijaitsee noin 1,5 kilometrin etäisyydellä alueen luoteispuolella. Ottoalue sijaitsee noin 500

metrin etäisyydellä Vantaanjoesta. Vantaanjoen Natura-alue sijaitsee noin 4,5 kilometrin etäisyydellä ottoalueen pintavesien purkupaikasta.

Toiminta-alueelta johdettavien vesien purkupisteen (Vantaanjokeen) alapuolella on Huhmarinkoski, johon on tehty kunnostustoimenpiteitä 1990-luvun lopussa kalaston luonnonlisääntymisen parantamiseksi.

HAKEMUS JA OTTAMISSUUNNITELMA

Suunnittelualan pinta-ala: 14,8 ha

Ottamisalueen pinta-ala: 8,7 ha

Ottoalueen pinta-ala: 4,5 ha

Kokonaisottomäärä: 300 000 m³ktr (kallio 260 000 m³ktr ja pintamaa 40 000 m³ktr)

Vuotuinen ottomäärä: 30 000 m³ktr

Haettu ottamisaika: 10 vuotta

Yleiskuvaus

Lupahakemus koskee uutta toimintaa. Suunnitelman mukainen ottoalue eli alue, jossa hakemuksen mukaisesti suoritetaan louhintaa, on pinta-alaltaan 4,5 ha. Ottamisalue, eli alue jonka sisälle kaikki ottotoimintaan liittyvät toiminnot sijoittuvat (mm. varastointi) on pinta-alaltaan 8,7 ha. Ns. suunnittelualue on ottamisaluetta laajempi, noin 14,8 ha. Suunnittelualue on tässä tapauksessa kiinteistö, johon hakemuksen mukainen toiminta kohdistuu. Suunnittelualue pitää sisällään suojavyöhykkeet.

Louhittavaa kalliota on yhteensä noin 260 000 m³ktr (noin 702 000 tonnia) ja irto-/pintamaita noin 40 000 m³ktr. Lupaa haetaan kymmeneksi vuodeksi, jolloin kalliokiviaineksen vuotuinen ottomäärä on keskimäärin noin 26 000 m³ktr. Käytännössä vuosittaisissa ottomäärissä on suuria vaihteluja ja on mahdollista, että vuotuiset tuotantomäärät ovat suuremmat kuin yllämainitut.

Ottoalueen rajalta (louhittava alue) jätetään kiinteistörajoihin vähintään 10 m suojavyöhyke, jolla ei ole ottotoimintaa. Ottamisalueen rajasta jää vähintään 5 m suojavyöhyke kiinteistörajoihin (suojavyöhykkeellä ei varastoida pintamaita).

Ottotoimintaa valmistelevat toimenpiteet

Ottoalueella käsitellään ainoastaan puhtaita maa-aineksia, eikä niiden käsittelystä tai varastoinnista aiheudu vaaraa ympäristölle. Ottamisalueella on tehty laajoja hakkuita jo aiemmin. Kannot ovat vielä poistamatta. Ottoalueelta poistettavat pinta-irtomaat välivarastoidaan ottoalueen pohjois- ja itäreunoilla. Vallit muodostavat samalla melusuojan asutuksen suuntaan. Lisäksi on suunniteltu, että maamassoja sijoitetaan suunnittelualan pohjois-/koillisosan meluvalliin. Ottamisalueen kaikki maamassat loppusijoitetaan suunnittelualueelle. Massoja ei tarvita louhoksen verhoiluun/maisemointiin, sillä louhosaluetta tullaan täyttämään puhtailla maamassoilla ottotoiminnan jälkeen. Pinta-/irtomaiden poisto suoritetaan vaiheistetusti siten, että paljastettua kalliota on aina vähintään muutaman vuoden louhintatarpeelle.

Kaivutoiminnan kuvaus

Ottotoimintaa ei jaeta varsinaisiin ottovaiheisiin ottoalueen suhteellisen pienen pinta-alan takia. Vaiheistuksella ei ole käytännön merkitystä maisemoinnin tai jälkikäytön osalta. Louhittava alue koostuu kahdesta osa-alueesta, joiden välissä on alue, jossa paksun maapeitteen takia ei todennäköisesti ole louhittavaa kalliota. Louhinta aloitetaan alueen eteläosasta, josta se etenee järjestelmällisesti koilliseen. Aloittamalla eteläosasta murskaustoiminta on heti alkuvaiheessa mahdollisimman suojassa kalliomäen takana, jolloin meluhaitat asutuksen suuntaan (pohjoinen, koillinen, itä) ovat mahdollisimman vähäiset.

Ottoalueen louhintataso on +81,5...+83,5 siten, että kallistus on idästä länteen. Louhinta tehdään normaalia pengerialueita käyttäen. Louhinta tehdään lähes pystysuorana leikkauksena (7:1). Työnaikainen korkeusero louhoksen ylä- ja alareunan välillä on enimmillään noin 15 m alueen pohjoisosassa. Lopputilanteessa itä- ja pohjoisreunalla korkeusero louhospohjan ja ympäröivän maaston välillä on enimmillään noin 10 metriä. Porrastuksia ei louhita, koska louhos täytetään ottotoiminnan jälkeen (ja osittain sen aikana) muualta tuoduilla ylijäämämailla. Länsiosaltaan louhosalue yhtyy ympäröivään maastoon ilman korkeuseroja. Tätä kautta louhosalueen hulevedet myös ohjautuvat länsipuolen ojastoon painovoimaisesti.

Louhittu kiviaines murskataan ottamisalueella siirrettävässä murskauslaitoksessa, joka tuodaan alueelle urakkaluonteisesti. Tarvittaessa laitos on paikalla pidempiaikaisesti. Murskauslaitos koostuu esimurskaimesta, välimurskaimesta ja yhdestä tai useammasta jälkimurskaimesta sekä seulastosta. Ylisuurat lohkat rikotetaan ennen murskausta tavallisesti kaivinkoneeseen asennetulla hydraulisella iskuvasaralla. Murskauslaitos sijoitetaan alkuvaiheessa ottamisalueen etelä-/lounaisosaan louhinnan aloituskohdan läheisyyteen. Myöhemmin louhinnan edettyä murskauslaitos siirtyy pohjoisemmaksi louhoksen sisään siten, että se on aina mahdollisimman hyvin louhosseinämien ja varastokasojen suojassa.

Murskattu kiviaines välivarastoidaan ottamisalueella eri raefraktioita sisältäviin varastokasoihin. Pääasialliset varastointialueet sijaitsevat ottamisalueen etelä-/lounaisosassa sekä länsi-/luoteispuolella. Louhinnan edetessä varastokasojen muodostuu myös varsinaisen ottoalueen (louhittavan alueen) sisälle louhospohjalle.

Toiminta-ajat

Louhinta- ja murskaustoiminta on alueella urakkaluonteista. Urakoita on keskimäärin noin 2-4 kappaletta vuodessa ja kukin urakan kesto on keskimäärin noin 3-5 viikkoa. Aktiivista louhinta- ja murskaustoimintaa on vuodessa arviolta noin 50 päivää, mutta tarvittaessa myös enemmän. Urakat voivat sijoittua mihin vuodenaikaan tahansa. Kiviainekuljetuksia on ympäri vuoden. Toiminnassa saattaa olla suuria vaihteluja, riippuen mm. kiviaineksen kysynnästä. Toiminta-ajat ovat ns. MURAUUS -asetuksen (800/2010) mukaiset. Hakemuksessa esitetyt toiminta-ajat ovat seuraavat:

- räjäytykset arkisin klo 8–18;
- kiviaineksen rikotus arkisin klo 8–18;
- murskaus arkisin klo 7–22;

- poraaminen arkisin klo 7–21; ja
- kuormaaminen ja kuljetus arkisin klo 6–22.

Kuivanapito

Louhoksen hulevedet ohjautuvat painovoimaisesti alueen länsi-/lounais-osaan. Käytännössä louhospohjalle muodostuu murskekerros, joka sitoo sadevesiä. Kallioisen metsämaan valumakerroin on noin 0,15, jolloin ottoalueella (noin 4,5 ha) muodostuu valuntavesiä nykytilanteessa keskimäärin noin 4 400 m³/v (noin 12 m³/d). Vuosittainen sademäärä on keskimäärin 29 000 m³ (650 mm/v).

Kun alueen kasvillisuus on poistettu ja alue louhittu tasaiseksi kalliopinnaksi, on valumakerroin noin 0,4. Louhinnan loppuvaiheessa hulevesiä muodostuu siten ottoalueella noin 12 000 m³/v. Käytännössä vesimäärät eivät kuitenkaan lisäänty näin paljon, sillä ottotoiminnan aikana osa pintavesistä imeytyy varastokasoihin ja osa kalliorakoihin/louhospohjan murskepintaan. Louhosalueella tullaan louhinnan jälkeen suorittamaan puhtaan maan läjitystä, jolloin muodostuvien valuntavesien määrä myös vähenee (imeytyy maainekseen/kasvillisuuteen). Louhintasuunnitelman mukaisella ottoalueella ei aiheuta merkittäviä muutoksia valuma-alueen vesitasapainoon.

Ottamisalueelle rakennetaan tasausallas, johon louhosalueen hulevedet kerääntyvät. Hulevedet ohjataan selkeytyksen jälkeen peltoalueella sijaitsevaan putkiojaan, joka laskee lopulta Vantaanjokeen. Pellon läpi kulkeva putki on sisähalkaisijaltaan DN 300, joten sen laskennallinen kapasiteetti on noin 100 l/s. Putken kapasiteetti on riittävä, sillä hulevedet viivytetään ennen putkiojaan johtamista. DN 300 putken kapasiteetti ei riitä nykyisellään koko valuma-alueen vesille, mutta virtaama ei viivytyksen ansiosta tule lisääntymään nykyisestä. Ennen putkea kulkeva oja on noin 2,5 metriä syvä, kuusi metriä leveä ja 150 metriä pitkä. Ojassa on noin 600 m³ viivytystilaa hulevesille, jotka ylittävät putkiojan kapasiteetin. Hulevesien johtamiseen on suositeltavaa käyttää nykyistä virtaussuuntaa, sillä se on vesien luontainen purkusuunta ja jo rakennetut rummut viettävät tähän suuntaan. Suunnittelualueen ulkopuolelta valuvat pintavedet olisi suositeltavaa johtaa niskaojissa selkeytysalaiden ohi, jotta ne eivät vähennä alaiden kapasiteettia. Nykyistä ojastoa ei tule kunnostaa, koska peratussa uomassa hulevedet virtaisivat entistä nopeammin rummulle.

Kuljetukset

Suunnittelualueelle on tieyhteys alueen itäpuolella kulkevalta Rantakulmantieltä (tie 11489). Ottoalueelta Rantakulmantielle johtava työmaatie sisältyy suunnittelualueeseen. Työmaatie on sorapintainen. Uusia tiejärjestelyitä ei ole tarpeen rakentaa. Kiviainekset kuljetetaan sekä ajoneuvoyhdistelmillä että kuorma-autoilla. Ottotoiminta aiheuttaa arkisin keskimäärin noin 15–20 raskaan ajoneuvon käyntiä ottamisalueelle vuorokaudessa. Kuljetusmäärissä on kuitenkin suuria vaihteluita riippuen mm. kiviaineksen kysynnästä ja vuodenajasta. Maanlajitystoiminnan aiheuttamia liikennemääriä ei ole huomioitu edellä mainitussa liikennemäärässä.

Tukitoiminta-alue

Alueen tukitoiminnoille, kuten työkoneiden tankkauksille, jätehuollolle ja työkoneiden säilytyksille, rakennetaan ottamisalueelle työnaikainen ns. tukitoiminta-alue. Tukitoiminta-alue sijoittuu ottamisalueen länsiosaan. Tukitoiminta-alueen rakentamisella minimoidaan riskit öljy- ja muiden haitta-aineiden pääsulle maaperään sekä pinta- ja pohjaveteen. Työkoneet sekä niille tarkoitetut poltto- ja voiteluaineet säilytetään tukitoiminta-alueella. Murskauslaitoksen yhteydessä on oma polttoainesäiliö. Tukitoiminta-alueen pohjalle asennetaan tarvittaessa tiivis kalvo (HDPE), jonka päälle levitetään noin 30 cm paksuinen hiekkakerros. Tukitoiminta-alueelle varataan myös imeytysmateriaalia öljy- tai polttoainevahinkojen varalta. Tukitoiminta-alueella varastoidaan kerrallaan vain työkoneiden välittömän tarpeen polttoainemäärä. Polttoainesäiliöt ovat kaksoisvaippasäiliöitä, jotka on varustettu ylitäytön-estimillä. Mahdolliset hydrauliiikka- ja voiteluaineet varastoidaan lukittavassa kontissa. Vaaralliset jätteet varastoidaan omiin jättesäiliöihinsä ja kuljetetaan pois kierrätykseen mahdollisimman pian. Työkoneiden huollot pyritään mahdollisuuksien mukaan tekemään muualla, mikä vähentää tarvetta säilyttää öljy- ja voiteluaineita alueella.

Alueen suojaaminen ja merkitseminen

Suunniteltu ottoalue merkitään maastoon paalukepeillä. Louhintatason määrittämiseksi asennetaan alueelle tarvittava määrä kiintopisteitä, joiden korkeus on tiedossa. Ottamisalueelle ja sen lähiympäristöön asennetaan tarvittavat varoitusmerkit ja lippusiimat.

Maisemointi ja jälkihoito

Ottotoiminnan myötä alueen paikallinen maisemakuva muuttuu. Maisemahaittoja vähennetään siten, että suunnittelualueella jätetään suojapuustoa siinä laajuudessa kun se on mahdollista. Louhinnanaikainen paikallinen maisemahaitta on tilapäinen, sillä ottotoiminnan jälkeen alue täytetään puhtailla maamassoilla ja maisemakuva palautuu lähes ennalleen. Läjitysalueen suunniteltu yläpinta on korkeimmillaan tasossa +93,0, kun nykytilassa kallio kohoaa korkeimmillaan tasoon noin +96. Läjitystä tehdään varsinaisen ottoalueen länsipuolella alueella, joka toimii ottotoiminnassa varastokenttänä. Täytön pinta pidetään reunoja kohti kaltevana, jotta alueen valumavedet saadaan johdettua käsittelyyn selkeytysaltaisiin. Reuna-alueilla täyttöpengerluiskat tehdään kaltevuuteen 1:3. Maanläjitystä tehdään osittain samanaikaisesti louhinnan kanssa. Täyttöalueet viimeistellään sitä mukaan, kun täyttöalue saavuttaa suunnitellun täyttötason. Muotoilussa kiinnitetään huomiota siihen, että alueelle ei jää vettä kerääviä painanteita. Maisemoinnin edistämiseksi muotoillun ja tiivistetyn täytön päälle levitetään tarvittaessa noin 0,3 m paksuinen pintakerros humuksesta, kompostimullasta tai vastaavasta. Pinta heinitetään nopeakasvuisella siemenseoksella eroosiohaitan torjumiseksi. Lopuksi alueelle istutetaan puita, pääosin mäntyä. Lehtipuusto levittäytyy yleensä luontaisesti. Istutustiheytenä käytetään noin 2 000 tainta/ha.

Meluvaikutukset

Melua syntyy kiviaineksen louhinnasta, rikotuksesta, murskauksesta sekä työmaaliikenteestä. Porausta tehdään ylimmän louhintakerroksen osalta kallion päältä, jolloin korkeataajuuksinen melu kantautuu ympäristöön. Tässä tapauksessa melu vaimentuu mm. pintamaavallien myötä, joita sijoitetaan ot-

toalueen reunoille. Kun poraus tapahtuu alemmalla tasolla, ympärillä olevat kallioseinämät vähentävät tehokkaasti melun kantautumista laajalle alueelle.

Murskaustoiminta tapahtuu sisällä louhoksessa kallioseinämien ja varastokasojen suojassa. Pystysuorat kallioseinämät ovat kohteessa pääosin vähintään 5–10 m korkeat, joten murskausmelu vaimentuu tehokkaasti. Myös louheen rikotus tehdään aina kallioseinämien ja varastokasojen suojassa louhoksen sisällä. Huolellisella räjäytysuunnittelulla ja toteutuksella voidaan ylisuurten lohcareiden muodostumista vähentää, jolloin myös rikotuksen tarve vähenee.

Louhinnan ja murskauksen melupäästöjä on tutkittu melumallinnuksella. Mallinnuksessa meluavien toimintojen vuorokautiset toiminta-ajat ovat lupahakemuksessa esitetyn mukaiset. Mallinnus on tehty melun leviämisen kannalta pahimmassa tilanteessa, jossa poraus on louhittavan kallion korkeimmalla kohdalla, eikä maastosta näin synny suojaa. Raja-arvovertailussa tulee huomioida laskentaepävarmuus, joka on lähimpien häiriintyvien kohteiden kohdalla ± 3 dB.

Mallinnuksia on tehty tilanteissa, joissa louhinta-alueen lähimmän asuintalon lähelle on mallinnettu 8 m korkea maavalli sekä tilanteessa, jossa meluvallit (6–9 metriä) on sijoitettu ottoalueen välittömään läheisyyteen. Mallinnuksen 10.3.2016 (Ramboll Finland Oy, meluselvityksen täydennys) mukaan meluesteiden sijaitessa ottoalueen välittömässä läheisyydessä louhinnan ja murskauksen aiheuttama päiväajan keskiäänitaso on lähimpien asuintalojen kohdalla n. 45 dB, joka alittaa laskentaepävarmuus huomioiden raja-arvon 55 dB. Kuljetusreittiä lähinnä olevan asuintalon kohdalla kuljetuksista aiheutuva keskiäänitaso on luokkaa 50–52 dB, joten kuljetukset eivät aiheuta raja-arvon ylitystä. Muualla ympäristössä asuintalojen luona toiminnan keskiäänitaso on enimmillään n. 54 dB. Lähimmän loma-asunnoksi merkityn rakennuksen kohdalla melutaso on noin 46 dB, mikä on laskentaepävarmuus huomioiden raja-arvon tasalla.

Meluesteen sijaitessa lähellä asutusta louhinnan ja murskauksen aiheuttama päiväajan keskiäänitaso on lähimpien asuintalojen kohdalla n. 50 dB. Kuljetusreittiä lähinnä olevan asuintalon kohdalla kuljetuksista aiheutuva keskiäänitaso on 50–52 dB. Muualla ympäristössä asuintalojen luona toiminnan keskiäänitaso on enimmillään n. 54 dB. Lähimmän loma-asunnoksi merkityn rakennuksen kohdalla melutaso on noin 49 dB, mikä ylittää loma-asuntoalueille annetun raja-arvon.

Louhinnasta ja murskauksesta syntyy impulssimaista melua. Melun impulssimaisuus kuitenkin vähenee etäisyyden mukana ja impulssimaisuus riippuu impulssimaista melua tuottavien melulähteiden sijoittumisesta louhinta-alueelle. Impulssimaista melua tavanomaisesti tuottavat rikotus ja kiviaineksen syöttö murskaan. Murskausmelu itsessään ei ole impulssimaista muualla kuin murskauslaitoksen läheisyydessä. Koska louhinta-alueen impulssimaista melua tuottavat lähteet sijaitsevat koillis- ja länsipuolen lähimpiin asuintaloihin nähden rintauksen takana ja myös muihin suuntiin nähden lähteet jäävät osittain louhinnasta syntyvän leikkauksen suojaan, ei toiminnan melun arvioida olevan ole impulssimaista.

Rikotuksen melun leviäminen riippuu voimakkaasti sen sijoittumisesta louhinta-alueelle ja sen kuuluminen ympäristössä saattaa vaihdella päivän mit-

taan huomattavastikin. Mallinnustulosten perusteella ei suoraan voi sanoa onko melu impulssimaista tietyssä tarkastelupisteessä. Melun impulssimaisuus selvitetään tavanomaisesti paikan päällä kuulohavainnoin sekä mittamalla. Impulssimaisen melun leviämistä ympäristöön voidaan rajoittaa tehokkaasti rikotuksen sijoittelulla.

Melumallinnukset tarkennuksessa (25.8.2014) on esitetty melun leviämistä tilanteessa, jossa louhinta-alueen välittömään läheisyyteen, koillispuolelle rakennetaan 6–9 metriä korkea meluste. Meluste vähentää melun leviämistä hankealueen itäpuolella oleville vapaa-ajan asuntojen ja vakituisten asuintalojen alueelle. Meluste toteutetaan suunnittelualueella aikaisemmin esitetyn meluvallin lisäksi. Melumallinnuksen leviämiskuvan 19.8.2014 mukaan melutaso lomarakennuksien kohdalla alittaa näiden meluntorjuntatoimenpiteiden jälkeen melutason 45 dB(L_{Aeq} klo 7-22).

Melumallinnuksessa 10.3.2016 on edellisen lisäksi esitetty toiminta-alueen liikennöinnin aiheuttamat melutasot. Mallinnuksen mukaan melutasot eivät ylitä missään häiriintyvässä kohteessa kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (800/2010) mukaisia raja-arvoja.

Pölyvaikutukset

Räjähdyksestä muodostuva pölypilvi sisältää räjähdyskaasujen lisäksi kivi-pölyä. Pölyä muodostuu pääasiassa louhittavan materiaalin hienoaineksesta. Yleensä pölypilvi laskeutuu räjähdystyömaalle, eikä aiheuta ongelmia toiminta-alueen ulkopuolella. Räjähdyksistä johtuva pölyäminen on lyhytaikaista. Tuulisella säällä pölyämistä saattaa tapahtua myös varastokasoista. Pöly leviää usein suhteellisen lyhyitä matkoja tuulen mukana. Merkittävin pölylaskeuma kohdistuu yleensä ottoalueelle tai sen välittömään läheisyyteen. Sateisina vuodenaikoina pölyn leviäminen on ilman kosteudesta johtuen vähäistä.

Pölyn leviämistä vähennetään mm. kastelulla. Kasteluvetenä voidaan käyttää viivytysaltaaseen kerääntyvää vettä tai vettä tuodaan alueelle säiliöautossa. Tien pölyntorjunnassa voidaan tarvittaessa käyttää myös tiesuolaa. Pölyämistä voidaan torjua tehokkaasti käyttämällä nykyaikaista murskauslaitosta, jossa vettä sumutetaan murskausprosessissa kiviaineksen sekaan. Myös porauskalusto voidaan varustaa pölynkeräimillä.

Tärinä

Tärinää ja sen ympäristöhaittoja voidaan lieventää optimaalisella ominaispäästöyksellä sekä mahdollisuuksien mukaan louhinnan etenemissuunta vaihtamalla. Sytytysjärjestelmä, kokonaisräjähdysainemäärä sekä räjäytyskentän koko vaikuttavat myös tärinän syntyyn ja voimakkuuteen.

Vesiensuojelu

Ottoalueen reunoilla maaperän pohjaveden taso on eteläosassa noin tasolla +85,3 ja länsireunalla tasolla noin +82,6. Varsinainen pohjavesi sijaitsee alueella olevien savikerrosten alapuolella olevissa hiekka ja moreenikerroksissa. Ottoalue tulee kääntämään pohjaveden virtauksen kohti ottoaluetta sen lä-

hiympäristössä. Alueen kalliomäet ovat pienialaisia ja vaikutus ympäristön pohjaveden pinnankorkeuksiin ja virtaussuuntiin on pieni ehjien kalliolohkojen alueilla. Ottoalueen lounais- ja länsiosassa on mahdollisesti paineellista pohjavettä. Pohjaveden suojaksi jää useiden metrien paksuinen savikerros. On kuitenkin mahdollista, että ottotoiminnan aikana pohjavettä kulkeutuu näillä alueilla kohti ottoaluetta. Näillä alueilla vaikutus pohjaveden pinnankorkeuksiin voi ulottua laajemmalle, arviolta noin 50–150 m etäisyydelle. Alueen pohjavettä ei hyödynnetä ja vaikutusalueella ei sijaitse lähteitä. Tältä osin vaikutusten ei arvella oleva merkityksellisiä. Toiminnan jälkikäyttövaiheessa maanläjitysalueelle muodostuu täytön sisäistä vettä. Tällöin alue ei enää kerää pohjavettä ympäristöstään.

Louhosalueilla maastoon johdettavat vedet voivat olla emäksisiä ja typpipitoisia. Oikealla panostuksella ympäristöön vapautuvat pitoisuudet ovat yleensä varsin pieniä. Räjähdyksineen räjähtämättä jääminen johtuu useimmiten huolimattomasta panostuksesta tai liian kosteasta räjähdysaineesta. Louhinta saattaa näkyä pintavedessä kohonneina nitraattipitoisuuksina. Yleensä nitraattipitoisuudet kohoavat kuitenkin suhteellisen vähän louhinta-alueiden ympäristön vesistöissä. Louhinnan aiheuttama lisäkuormitus arvioidaan vähäiseksi.

Ottamisalueen etelä-/lounaisosaan rakennetaan tasausallas, johon louhosalueen hulevedet kerääntyvät. Altaasta rakennetaan purkautumisreitti olemassa olevaan ojastoon. Toiminnanharjoittaja on esittänyt lupahakemuksessaan hulevesiselvityksen (Ramboll Finland Oy 5.2.2016). Selvityksen mukaan louhinta- ja maankaatopaikka-alueen hulevesien selkeytysaltaat on mitoitettu kerran kolmessa vuodessa toistuvalla sateella, jolloin altaan viipymä on yksi vuorokausi. Vuorokauden viipymä riittää laskeuttamaan 4 µm suuruiset (hiesu) ja sitä suuremmat hiukkaset. Hetkellisten rankkasateiden seurauksena syntyville hulevesille laskeutuksen viipymäaika on lyhyempi. Kerran kymmenessä vuodessa tapahtuva 10 minuutin sade, jonka keski-intensiteetti on 240 l/s/ha aiheuttaa pohjoiseen altaaseen virtaaman 155 l/s ja eteläiseen altaaseen 960 l/s. Molemmissa altaissa viipymä on tällöin noin 10 minuuttia.

Hetkellisen rankkasateen aikana (155 l/s) virtausnopeus pohjoisessa altaassa on 0,01 m/s, sillä altaan poikkipinta-ala on noin 15 m². Virtausnopeus aiheuttaa alle 1 µm (savi) hiukkasten liikkeelle lähdön altaassa. Yli 1 µm:n suuruiset savihiukkaset pysyvät altaassa. Eteläisessä altaassa virtausnopeus rankkasateen (960 l/s) yhteydessä on hieman nopeampi, 0,06 m/s altaan suuremmasta koosta johtuen. Tällainen virtausnopeus aiheuttaa hiesun liikkeelle lähdön. Tätä suurempirakeinen kiintoaine pysyy altaassa. Altaiden pohjalle sekä ympärysojiin kertyvä hienoaines tyhjennetään säännöllisin väliajoin, esim. kerran vuodessa. Liette läjitetään maankaatopaikalle yhdessä muun maa-aineksen kanssa.

Hulevedet ohjataan selkeytyksen jälkeen peltoalueella sijaitsevaan putki-ojaan, joka laskee lopulta Vantaanjokeen. Toiminnanharjoittaja on tarkentanut hulevesien johtamista 1.6.2016 siten, että hulevedet johdetaan kokonaan viitasammakkojen esiintymisalueen ohi uudessa ojalinjassa. Tässä ojastossa vedet käsitellään kahdessa laskeutusaltaassa ja se purkaa vetensä edelleen alueen olemassa olevaan ojastoon.

Huhmarin kiviaineshankkeen Natura-arvioinnin tarveharkintaraportin (Ramboll Finland Oy 22.2.2016) mukaan kiviaineshanke ei aiheuta Vantaanjoen Natura-alueen suojeluperusteina mainittuihin lajeihin kohdistuvia vaikutuksia.

Kivenjalostustoiminnan vaikutuksia Vantaanjoen kalastoon on arvoitu selvityksessä 24.2.2016 (Ramboll Finland Oy). Selvityksen mukaan toiminta-alueelta johdettavien vesien purkupisteen (Vantaanjokeen) alapuolella on Huhmarinkoski, johon on tehty kunnostustoimenpiteitä 1990-luvun lopussa kalaston luonnonlisäntymisen parantamiseksi. Kalaston kannalta toiminnan merkittävin kuormitus aiheutuu kiintoaineksesta ja veden mahdollisesta samentumisesta. Kiintoaineen haitallisuus liittyy soraikkopohjalle kutevien lohikalajien mädin selviytymisolo-suhteiden huonontumiseen. Selkeytsaltaista mahdollisesti kulkeutuva saviaines ei koskialueella kerry joen pohjalle virtauksen ollessa lohikalajien poikastuotannolle sopivalla tasolla. Kyseisen purkuojan valuma-alueen koko on noin 0,1 % verrattuna Vantaanjoen valuma-alueeseen ennen purkuojan laskupistettä. Vantaanjoen keskimääräinen kiintoainespitoisuus on vuosina 2013–2015 ollut 250 metriä purkuojan yläpuolella noin 12 mg/l (havaintopiste Vantaa 64,8). Otettaessa huomioon purkuojan osuus Vantaanjoen virtaamasta, Vantaanjoen nykyinen kiintoainespitoisuus sekä suunnittelualueella tapahtuva vesien selkeyttäminen, on suunnittelualueen aiheuttama mahdollinen kiintoainespitoisuuden muutos Vantaanjoessa erittäin vähäinen ja käytännössä merkityksetön kalojen selviytymisolosuhteille Huhmarinkoskessa ja Vantaanjoessa.

Suurin riski alueen pohjavedelle on toiminnasta aiheutuvat mahdolliset öljyvuodot onnettomuustilanteessa. Pohjaveden pilaantumisen riski minimoidaan tältä osin tukitoiminta-alueen huolellisella rakentamisella ja ylläpidolla. Lisäksi huolehditaan työkoneiden kunnosta siten, että koneista ei vuoda öljyä ja polttoainetta. Työkoneita myös tarkkaillaan jatkuvasti, jotta mahdolliset öljyvuodot havaitaan välittömästi.

Tarkkailu ja raportointi

Pohjaveden pinnantason tarkkailua esitetään tehtäväksi havaintopisteestä PVP 02-2014; huhtikuussa, kesäkuussa, syyskuussa ja joulukuussa. Pohjaveden laaduntarkkailua esitetään tehtäväksi pohjavesiputkesta PVP 01-2014 sekä kaivosta 1 kerran vuodessa elo-syyskuussa. Pohjavesiputkista PVP01-2014 ja PVP 02-2014 on otettu ns. alkunäytteet keväällä 2014 (laaja-analyysi).

Pohjavesinäytteiden laaja analyysi toistetaan joka kolmas vuosi elo-syyskuussa (seuraavalla kerralla kolmen vuoden kuluttua toiminnan aloittamisesta). Laajassa analyysivalikoimassa tutkitaan pohjavesinäytteistä seuraavat parametrit: haju, maku ja ulkonäkö, lämpötila, väriluku, sameus, pH, sähköjohtavuus, happipitoisuus, COD_{Mn}, kloridi, sulfaatti, kokonaistyyppi, nitraattityppi, nitriittityppi, mangaani, rauta ja öljyhiilivetyjakeet (C₁₀-C₂₀, C₂₁-C₄₀ ja C₁₀-C₄₀).

Välivuosina vesinäytteistä tehdään suppean analyysin mukaiset tutkimukset: haju, maku ja ulkonäkö, lämpötila, väriluku, sameus, pH, sähköjohtavuus, happipitoisuus, COD_{Mn}, kokonaistyyppi, nitraattityppi ja nitriittityppi.

Pintaveden tarkkailua esitetään tehtäväksi alueelta pois-laskeavasta ojasta. Lisäksi tarkkaillaan laskeutusaltaasta poisjohdettavan veden laatua. Pintavesinäytteet otetaan kerran vuodessa elo-syyskuussa. Alkunäyte on otettu keväällä 2014 (laaja analyysi). Laaja analyysi toistetaan joka kolmas vuosi, jolloin näytteistä tutkitaan seuraavat parametrit: väriluku, sameus, kiintoaine, pH, sähkönjohtavuus, happipitoisuus, COD_{Mn}, kloridi, sulfaatti, kokonaistyyppi, nitraattityppi, nitriittityppi ja öljyhiilivetyjakeet (C₁₀-C₂₀, C₂₁-C₄₀ ja C₁₀-C₄₀).

Välivuosina pintavesinäytteistä tutkitaan suppean analyysin mukaisesti: väriluku, sameus, kiintoaine, pH, sähkönjohtavuus, happipitoisuus, COD_{Mn}, kokonaistyyppi, nitraattityppi ja nitriittityppi.

Pohja- ja pintaveden tarkkailutulokset toimitetaan vuosittain tammikuun loppuun mennessä Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle sekä ELY-keskukselle. Raporttiin kootaan koko vuoden tarkkailutulokset ja tuloksia verrataan edellisvuosien tarkkailutuloksiin sekä sanallisesti että graafien avulla.

Toiminnan aiheuttaman melun ja pölyn tarkkailemiseksi on esitetty tarkkailusuunnitelma 3.2.2016. Suunnitelman mukaan melua tarkkaillaan kolmessa tarkkailupisteessä toimialueen ympäristössä. Pölyä esitetään mitattavaksi kertaluonteisesti lähimmän pölylle altistuvan asuintalon piha-alueella.

Tärinätarkkailua suoritetaan myös lähimmissä taloissa ja ennen toimintaa suoritetaan tarvittavat talokatselmukset.

Aloitushakemus

Lupaa haetaan maa-ainesten ottamisen aloittamiseen mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta (MAL 21 §). Hakemuksen mukaan louhinta ja murskaus on suhteellisen hidas prosessi ja suunniteltua jälkikäyttöä ajatellen louhinnan nopea käynnistyminen on tärkeää.

ASIAN KÄSITTELY

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on kuuluttanut lupahakemuksen Nurmijärven ja Tuusulan kunnan ilmoitustauluilla 20.11.–31.12.2014. Hakemusta koskeva ilmoitus on julkaistu Nurmijärven Uutisissa 19.11.2014. Ympäristökeskus on kuullut lupahakemuksen johdosta rajanaapurit ja muut mahdolliset asianosaiset. Ympäristökeskus on pyytänyt Nurmijärven kunnanhallituksen, Nurmijärven kunnan kaavoituksen, Nurmijärven kunnan terveydensuojeluviranomaisen, Hyvinkään kaupungin ja Uudenmaan ELY-keskuksen lausuntoa lupahakemuksen johdosta.

Lausunnot

Lupahakemuksen johdosta on jätetty viisi lausuntoa:

Nurmijärven kunnanhallitus toteaa lausuntonaan 23.2.2015 § 58 seuraavaa: Voimassa olevissa maakuntakaavoissa ko. kiinteistön alue on ns. valkoisella alueella. Vantaanjoki on osoitettu vedenhankinnan kannalta tärkeäksi vesialueeksi ja Nukarinkoskesta etelään Vantaanjoki on Natura-alue. Alueella on voimassa koko kunnan oikeusvaikutukseton yleiskaava. Kiinteistö rajautuu idässä Vantaanjoen oikeusvaikutteiseen osayleiskaavaan.

Kunnan tietojen mukaan lähimmät asuinrakennukset (2 kpl) sijaitsevat noin 245 ja 275 metrin etäisyydellä ottamisalueen rajasta ja noin 295 ja 325 metrin etäisyydellä ottoalueen rajasta. Luontoselvityksen maastokäynti on tehty raportin mukaan joulukuussa 2013. Ko. ajankohtana ei ole voitu havaita alueen luontoarvoja luotettavasti kuten liito-oravan esiintyminen ja raportissa mainittu mahdollinen viitasammakko. Luontoselvitys ei näin ollen ole riittävä.

Hakemuksissa ei ole esitetty toiminnan vaikutuksia Vantaanjokeen, toisaalta Natura-alueeseen ja toisaalta maakuntakaavan mukaiseen arvokkaaseen pintavesialueeseen. Hakemuksessa ei ole esitetty, miten alueen hulevedet ohjautuvat alueen täytön jälkeen. Melun osalta tulee noudattaa loma-asuntojen osalta niitä koskevia ohjeita eikä loma-asuntoja voida rinnastaa vakituiksi asunnoiksi, vaikka ne sijaitsevat vakituisten asutuksen lomassa.

Liikenteen aiheuttamia meluhaittoja ei ole esitetty hakemuksessa. Maankäyttöpaikkatoiminnan aiheuttama liikenne tarkoittaa noin 8 raskasta ajoneuvoa jokaisena toimintapäivänä. Kun siihen lisätään kiviaineksen kuljetukset, määrä voi olla lähes 30 raskaan ajoneuvon käyntiä alueella.

Toiminnan aiheuttama raskaan liikenteen aiheuttama liikennemäärän lisäys on pahimmillaan merkittävä Rantakulmantiellä. Liikenneturvallisuus kapealla, mukaisella tiellä vaarantuu merkittävästi. Rantakulmantietä ei ole nykyisellään luokiteltu vaaralliseksi koulutiekseksi. Mikäli toiminnalle myönnetään haetut luvat, se aiheuttaa kunnalle koulukuljetuskustannuksia ko. tien muututtua vaaralliseksi koulutiekseksi.

Lopuksi Nurmijärven kunta toteaa, että hakemuksiin suostuminen ei saa aiheuttaa asukkaiden elinympäristön viihtyisyyden heikkenemistä melun, pölyn tai tärinän takia. Alueen liikenneturvallisuus ei saa heikentyä tai hakemuksessa pitää esittää toimenpiteet liikenneturvallisuuden takaamiseksi.

Mikäli luvat myönnetään, toiminnan aloittamista mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta ei tule myöntää. Nurmijärven kunta esittää, että hakemusta tulee täydentää lausunnossa esitetyiltä osin ja sen jälkeen varata kunnalle tilaisuus lausunnon antamiseen. Mikäli käsittelyä kuitenkin jatketaan nykyisellä aineistolla, lupaa ei tule myöntää toiminnan aiheuttamien ilmeisten haittojen vuoksi. Mikäli lupa kuitenkin päädytään myöntämään, tulee kunnan lausunnossa esitetyt seikat ottaa huomioon lupaehdoissa.

Nurmijärven kunnanhallitus on täydentänyt lausuntoaan lisäselvitysten jälkeen 29.3.2016 § 78. Yhteenvetona Nurmijärven kunta toteaa, että hakemus on edelleen puutteellinen ja sitä tulee täydentää. Hankkeen toteuttaminen ei saa aiheuttaa alueen asukkaille tai yrittäjille kohtuutonta rasitusta liikenneturvallisuuden vaarantumisen, pölyn, melun tai tärinän muodossa. Alueen elinkeinon harjoittajien toimintamahdollisuudet eivät saa vaarantua mahdollisen louhintahankkeen myötä.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/y-vastuualue (ELY-keskus) toteaa lausuntonaan 21.8.2015 mm. seuraavaa: Uudenmaan ELY-keskus on 17.3.2015 (UUELY/9088/2014) päättänyt, ettei Fin-Seula Oy:n suunniteltuun toimintaan sovelleta ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Hankkeen toteutuksessa tulee kuitenkin noudattaa YVA-lain yleistä selvitysovelvollisuutta hankkeen ympäristövaikutuksista. ELY-keskus korostaa, että paikallisten asukkaiden liikenneturvallisuustilanne ei saa heikentyä ja erityistä huomioita on kiinnitettävä lasten koulumatkareittien turvallisuuteen.

Hakemusasiakirjat ovat ELY-keskuksen käsityksen mukaan selkeät ja asiantuntevasti laadittu. Alueelta on puusto osin kaadettu ja alueen ojasto on perattu. Hakemukseen liitetty luontoselvitys (Ramboll 25.2.2014) perustuu olemassa olevan tiedon lisäksi suunnittelualueelle joulukuussa 2013 tehtyyn maastokäyntiin. ELY-keskus ei esitetyn luontoselvityksen perusteella voi ennalta arvioida, aiheutuuko hankkeen toteuttamisesta nyt esitettyjen asiakirjojen perusteella em. vaikutuksia. Vaikkakin alue suurelta osin on avohakkuuta, on esitetty luontoselvitys riittämätön.

Vantaanjoen Natura 2000-alue on esitetty lupahakemuksessa virheellisesti. Natura-alue alkaa Nukarinkosken alapuolelta, hankealueelta Vantaanjokeen johdettavien pintavesien purkupaikasta noin 4,5 km alavirtaan. Natura-alueen suojelun perustana on uhanalaisuus luokituksessa vaarantuneeksi (VU) luokitellun, luontodirektiivin liitteissä II ja IV mainitun vuollejokisimpukan esiintyminen Vantaanjoessa. Hakemuksessa ei ole esitetty arviointia siitä, minkälaisia vesistö päästöjä toiminnasta (hulevesien johtamisesta) voi aiheutua Vantaanjokeen ja mitä vaikutuksia niillä voi olla vuollejokisimpukoihin. Hakijan tulisi suorittaa ns. kynnysarviointi eli arvioida, heikentääkö hanke merkittävästi Natura-alueen suojelun perustana olevia luonnonarvoja ja onko sen perusteella tarpeen suorittaa luonnonsuojelulain 65 §:n mukainen varsinainen Natura-arviointi.

Vantaanjoen Huhmarkoskeen on 1990-luvun lopussa tehty kunnostustoimenpiteitä kalaston luonnonlisääntymisen parantamiseksi (kutusoraikot, poikas-kivikot, kiveykset, suojakuopat). Kunnostetun alueen pituus on noin 180 m, ja se sijaitsee hankealueelta Vantaanjokeen johdettavien pintavesien purkupaikasta n. 100 m alavirtaan. Hakemuksessa ei ole arvioitu hankkeesta Vantaanjokeen mahdollisesti aiheutuvien päästöjen (hulevesien johtaminen) vaikutuksia kalataloudelliselle kunnostukselle ja kalojen lisääntymiselle.

ELY-keskus katsoo, että esitetyn tarkkailusuunnitelman lisäksi, tulee lähi-alueen kaivoista tehdä perustilaselvitys. Kaikista kaivoista tulee esittää tarkemmat yksityiskohdat ja kaivokortit. Hakemuksessa ei ole arvioitu ottamistoiminnan (hulevesien johtaminen) vaikutuksia Vantaanjoen veden laatuun ja hakemus on täydennettävä siltä osin.

ELY-keskus muistuttaa ympäristöministeriön julkaisusta Ympäristöopas numero 85, Maa-ainesten ottaminen ja jälkihoito. Oppaan mukaan ottamisalueen ympärille tarvittava suoja-alue on asuttuun rakennukseen nähden kalliokiven ottamisalueella vähintään 300–600 metriä. Tämä suoja-alue koskeva ohje ei ole oikeudellisesti sitova, mutta siinä määritellyt vähimmäissuojaetäisyydet ovat käytännössä laajalti noudatettuja maa-ainesten ottamistoiminnassa.

Tieyhteys kulkee ainoastaan n. 10 metrin etäisyydellä kiinteistöllä 2:164 sijaitsevasta asuinrakennuksesta ja tie rajoittuu välittömästi kyseisen kiinteistön avoimeen pihapiiriin ja maakellariin. Tien ja kyseisen kiinteistön välillä ei ole kasvillisuutta taikka muutakaan suojaestettä. Hakemuksessa ei ole ar-

vioitu liikenteestä johtuvia vaikutuksia taikka esitetty suojaustoimenpiteitä. Tiemaa sijaitsee hakijakiinteistön alueella, mutta kiinteistöllä 2:164 on tien käyttöön rasiteoikeus. Tien liikenneturvallisuutta ei saa vaarantaa.

Hakija ei ole esittänyt sellaisia maa-aineslaissa tarkoitettuja erityisiä perusteluja toiminnan aloittamiselle muutoksenhausta huolimatta, joka tekisi muutoksenhakua hyödyttömäksi.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/y-vastuualue on täydentänyt lausuntoaan lisäselvitysten jälkeen 25.4.2016. Lausunnon mukaan ELY-keskus on katsonut, että maastokäynnin ajankohta ei vielääkään hyvä, vaan se tulisi yleensä tehdä kasvukauden aikana. Myöskään viitasammakon kartoitukselle ajankohta ei sovellu, niin kuin selvityksessä onkin todettu. ELY-keskus katsoo, että hulevesiallas tulee siirtää kauemmaksi lammikosta siten, että lammikosta johdettavat vedet voisi ohjata suoraan olevaan avo-ojaan, jolloin lammikon läheisyydessä ei tapahtuisi kaivuutöitä. Asemapiirustuksen mukaa hulevedet ohjataan selkeytysaltaasta tien alitse suoraan lammikkoon johtavan rummun kautta. Vaihtoehtoisesti tulee viitasammakon esiintyminen selvittää viitasammakkokartoitukselle soveltuvana ajankohtana, eli mahdollisimman nopeasti. Sopiva ajankohta on yleensä aikainen kevät. ELY-keskus katsoo, että tehty luontoselvitys, ajankohdasta huolimatta, on muilta osin riittävä.

Hakemusta on täydennetty lausunnoissa edellytetyn Natura-arvioinnin tarveharkinnalla. ELY-keskuksen mielestä tarveharkinta on asiantuntevasti tehty, ja sen perusteella voidaan todeta, ettei hanke todennäköisesti merkittävästi heikennä Vantaanjoen Natura -alueen suojelun perustana olevia luonnonarvoja. Näin ollen luonnonsuojelulain 65 §:n mukaista varsinaista Natura-arviointia ei ole tarpeen tehdä.

Hakemusta on myös täydennetty arviolla hulevesien johtamisen mahdollisista vaikutuksista Huhmarinkoskessa tehtyyn kalataloudelliseen kunnostukseen ja kalojen lisääntymiseen. ELY-keskuksen mielestä arvio on riittävä, ja sen perusteella voidaan riittävällä varmuudella todeta, että hankkeella ei ole merkittäviä kalataloudellisia haittavaikutuksia, kun toteutetaan kiintoaineksen vähentämiseksi hulevesiselvityksessä esitetyt hulevesien käsittelytoimenpiteet. ELY:n kalatalousviranomaisella ei ole muuta lausuttavaa asiasta, kun jokeen ei joudu kiintoaineksen ja mahdollisen typen lisäksi mitään haitallisten aineiden päästöjä.

Hakemusta on täydennetty lähialueen kaivokartoituksella, joka sisältää kaivokortit sekä vesianalyysituloksia osasta kaivoja. ELY-keskus katsoo, että tehty kartoitus ja perustilaselvitys on riittävä.

ELY-keskuksen käsityksen mukaan hakemuksen tarkoittama hanke ei (huomioiden lausunnossa mainitut seikat) ennakkoon arvioiden aiheuta vesilain 3:2 §:n tarkoittamia seurauksia.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/l-vastuualue toteaa lausuntoon 21.8.2015 mm. seuraavaa: Hakemuksen mukaan maa-aineksia kuljetetaan ottamisalueelta yksityistietä pitkin Rantakulmantielle (mt 11489). Maantien 11489 keskimääräinen vuorokausiliikennemäärä ko. alueella on noin 300 ajoneuvoa, josta raskaiden ajoneuvojen osuus on noin 3 %. Hake-

muksessa maankaatopaikalle suuntautuvan liikenteen arvioidaan olevan noin 1500–2500 kuormaa maa-aineksia vuodessa, joka vastaa noin 15–20 raskaan ajoneuvon käyntiä alueella vuorokaudessa. Satunnaisesti liikennettä voi olla enemmän ja vastaavasti välillä on pidempiä jaksoja jolloin kuljetuksia ei ole lainkaan. Uudenmaan ELY-keskuksen tekemän, osittaiseen maa-ainesten ottomäärään perustuvan karkean laskelma-arvion mukaan, ottotoimintaan liittyvä vuorokausiliikennemäärä ei ole merkittävän suuri.

Rantakulmantiellä oleva yksityisteliittymä ei nykyisellään ole tarkoitettu hakemuksessa esitettyä toimintaa palvelevaksi liittymäksi. Mikäli kunta myöntää luvat haetulle toiminnalle, tulee liittymä parantaa sekä hakea liittymälle käyttötarkoituksen muuttamista Uudenmaan ELY-keskukselta.

Hyvinkään kaupungin ympäristölautakunta toteaa lausunnossaan 22.1.2015 § 9 mm. seuraavaa: Pintavesien virtaussuunta maa-ainesten ottoalueelta ja maanlajitusalueelta on kohti Nurmijärven ja Hyvinkään kuntarajalla sijaitsevaa Vantaanjokea. Mahdollisten vesistövaikutusten vuoksi sekä maa-ainesten oton että maanlajitusalueen toiminnan aikaiseen hulevesien laskeutukseen ja valumavesien laadun seurantaan on kiinnitettävä erityistä huomiota, ja näistä on annettava riittävät lupamääräykset valumavesien puhtauden varmistamiseksi. Ympäristölautakunta pitää tärkeänä, että öljyhiilivetyjen määrittäminen pintavedestä sisällytetään vuosittain tehtävien analyysien listaan hakemuksessa esitetyn kolmen vuoden välein tapahtuvan määrittämisen sijaan. Ympäristölautakunta pitää tärkeänä, että pölyn sidontaan kiinnitetään huomiota ja pölypäästöjä tarkkaillaan tarvittaessa.

Hakijan esittämät kiviainesten oton toiminta-ajat ovat Valtioneuvoston asetuksen kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta (800/2010) mukaiset, eikä ympäristölautakunnalla ole huomautettavaa niiden suhteen. Ottaen huomioon toiminta-alueen etäisyyden Hyvinkään puolella olevasta asutuksesta sekä hakemuksessa kuvatut meluntorjuntatoimenpiteet, on hyvin epätodennäköistä, että toiminnoista aiheutuisi näillä asuinkiinteistöillä merkittävää pölyhaittaa tai raja-arvot ylittäviä, esimerkiksi yli 45 dB:n melutasoja. Lautakunta ei puolla aloituslupien myöntämistä ennen lupapäätösten lainvoimaisiksi tulemistä.

Nurmijärven Vesi toteaa lausunnossaan 30.12.2014 mm. seuraavaa: Suunnitellulta maankaatopaikalta huuhtoutuvien vesien ja kiintoaineksen mukana Vantaanjokeen voi kulkeutua yhdisteitä, jotka huonontavat sekä jokiveden että Nukarin pohjaveden laatua. Nurmijärven Vesi esittää, että hakijan tulee hyväksyttävä valvontaviranomaisilla, miten maankaatopaikalle tuotavien maiden koostumus ja puhtausaste varmistetaan ja dokumentoidaan. Lisäksi hakijan tulee hyväksyttävä valvontaviranomaisilla tarkka hulevesien hallinta- ja käsittelysuunnitelma sekä pohjavesi- ja vesistövaikutusten tarkkailuohjelma. Suunnitelmissa esitettävien veden laatumäärittämisen ja niiden toistuvuuden tulee olla riittävät siihen, että maankaatopalkan mahdollinen haittavaikutus Vantaanjoen veden laatuun saadaan todettua sekä yleisesti että erityisesti ylivirtauskaudella. Suunnitelmissa tulee olla esitetty soveltuvat toimenpiteet, joilla havaittu haitta saadaan estettyä / poistettua niin nopeasti, että maankaatopaikka ei vaaranna Nukarin pohjavedenottamon vedenlaatua.

Muistutukset

Lupahakemuksen johdosta on jätetty 65 muistutusta. Muistutuksissa on tuotu esille mm. seuraavia asiakokonaisuuksia: puutteelliset hakemusasiakirjat, toiminnan aiheuttamat melu-, pöly- ja värinävaikutukset, liikennevaikutukset, vaikutukset luontoon ja maisemaan, pohja- ja pintavesivaikutukset sekä toiminnan vaikutukset asutukseen ja alueen maakäyttöön.

Liitteessä on esitetty yhteenveto lupahakemuksen johdosta annetuista lausunnosta ja muistutuksista..

Muistutukset ja lausunnon ovat nähtävillä ympäristölautakunnan kokouksessa ja sitä ennen Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksessa.

Hakijan vastine

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus on pyytänyt hakijalta vastinetta annettujen muistutusten ja lausuntojen johdosta. Hakijaa on pyydetty myös täydentämään/tarkentamaan hakemustaan. Täydennyspyyntö on koskenut pintavesien johtamista, melu- ja luontoselvityksiä, vaikutusten tarkkailua, kaivokar-toitusta ja hankkeen vaikutuksia Vantaanjokeen.

Kreate Oy on jättänyt vastineensa 8.3.2016. Hakija toteaa vastineessa, että hakemusasiakirjoja on täydennetty lausunnoissa edellytetyllä tavalla. Vastineessa todetaan lisäksi mm. seuraavaa: Asutukseen jää vähintään MURAUS-asetuksen mukainen 300 metrin suojaetäisyys. Toiminta ei ole jatkuvaa, vaan urakaluonteista, jolloin saattaa olla pitkiäkin aikoja, jolloin toimintaa ei ole alueella lainkaan.

Meluntorjunnasta huolehditaan hakemuksen mukaisesti. Melumallinnuksessa on esitetty melun leviämisen kannalta huonoin tilanne. Melumallinnuksessa on otettu huomioon myös liikenteen melu toiminta-alueella. Melumallinnuksessa käytetty ohjelmisto ja laskentamalli on Suomessa yleisesti käytetty ja viranomaisten hyväksymiä menetelmiä kiviainestoinnin aiheuttaman melun selvittämiseksi. Melun impulssimaisuuskorjaus tehdään siinä tapauksessa, että melun voidaan todeta olevan impulssimaista altistuvassa kohteessa. Alueella järjestetään tarvittaessa melunmittauksia.

Vantaanjoen osayleiskaavassa on yleinen määräys: ”Liikenneväylän tai muun melulähteen tuntumaan sijoitettavan asuinrakennuksen piha-alueen melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 55 dB (A) eikä yöarvoa 45 dB (A) / olemassa olevat rakennukset 50 dB (A)”. Kaavassa on esitetty asuinalueet merkinnällä AO. Kaavassa on erikseen osoitettu loma-asuntoalueet merkinnällä RA. Tällaisella merkinnällä osoitettuja loma-asuntoalueita ei ole toiminnan vaikutusalueella lainkaan. Vaikka toiminnan lähialueella Vantaanjoen lähistöllä on muutamia vapaa-ajan asuntoja, osoittaa edellä mainittu yleinen kaavamääräys hakijan käsityksen mukaan, että koko alueella sovelletaan melun osalta päiväohjearvoa 55 dB, myös vapaa-ajan kiinteistöillä. Meluselvityksen mukaan 55 dB keskiäänitaso ei ylitä kun suunnitellut meluvallit toteutetaan. Muistutuksissa mainittu 50 dB vaatimus liittyy yöarvoon. Yöllä (22–07) ei ole toimintaa hakijan toiminta-alueella. Varsinainen maa-ainesten ottoalue ja maantäyttöalue eivät sijaitse Vantaanjoen osayleiskaava-alueella.

Tukitoiminta-alueen vedet johdetaan öljynerottimen kautta. Hanke ei vaikuta Vantaanjoen Natura-alueen suojeluarvoihin. Hankealueen vedet johdetaan

käsittelyn jälkeen niiden luonnolliselle purkureitille, joka on osittain putkitettu.

Toiminnan myötä liikennemäärät tulevat Rantakulmantiellä kasvamaan, mutta hakijan käsityksen mukaan muutos on vähäinen. Rantakulmantie on yleinen tie, jota hakijalla on oikeus käyttää, kuten kaikilla muillakin kansalaisilla. Tien kunnossapito kuuluu tienpitäjälle. Tieliittymä tullaan parantamaan ELY:n lausunnon mukaisesti.

Kokemuksen mukaan vastaavanlaisilla louhoksilla ja maantäyttöalueilla toiminnan aiheuttamat pölypäästöt ovat varsin vähäiset. Käyttämällä nykyikäistä, kastelujärjestelmällä varustettua murskauslaitosta, pölypäästöt ovat varsin vähäiset. Pölyämistä voidaan myös vähentää erilaisilla laitoksen koteloinneilla, joskin tällaisille ratkaisuille harvoin on tarvetta. Toiminnalla ei ole haitallisia vaikutuksia lähiseudun viljelmille tai marjastukselle ja sienestyskäselle.

Lupahakemuksessa koskeva alue ei erotu kaukomaisemakuvassa juuri lainkaan, eikä louhintaa voi aiheuttaa maa-aineslain tarkoittamaa kauniin maisemakuvan turmeltumista. Maantäyttötoimenpiteiden myötä alueen korkeustaso palautuu likimain alkuperäiseen tasoon, eikä sekään siten muuta maisemakuvaa. Maakuntakaavoissa aluetta ei ole esitetty alueeksi, joka esim. olisi ekologisen verkoston kannalta merkittävä. Parhailtaan laadittavassa 4. vaihemaakuntakaavassa ei myöskään ole merkintöjä alueen kohdalla.

Alueella ei suoriteta louhintaa pohjaveden pinnan alapuolelle. Suunnitelmissa esitetyt ottotasot ovat alimpia louhintatasoja. Mikäli ilmenee, että pohjavesi on korkeammalla, tullaan alinta pohjatasoa nostamaan. Asia varmistuu toiminnan alkaessa. Vesilain mukaista lupaa pohjaveden muuttamiskiellosta poikkeamiseen ei tällaiselle hankkeelle tarvita, koska haitallisia pohjavesivaikutuksia ei muodostu.

Lähimmät talousvesikaivot on kartoitettu vuoden vaihteessa 2015–2016 ja kaivoista on laadittu kaivokortit. Lisäksi viidestä kaivosta otettiin vesinäyte. Hakija on tietoinen pohjaveden tärkeydestä alueen asukkaille, ja tulee toimimaan alueella vastuullisesti siten, ettei vaaraa pohjavedelle muodostu.

Hakija on hakemuksessa esittänyt toimenpiteet, joilla vaikutukset pintavesiin minimoidaan. Lisäksi on syksyllä 2015 laadittu erillinen selvitys hulevesistä. Selvityksen mukaan pellon putkitettu oja on tilavuudeltaan riittävä alueen poisjohdettavia vesiä ajatellen. Alueelle rakennetaan selkeytysallas, jossa hulevesissä oleva kiintoainetta saadaan poistettua suurilta osin. Toiminnalla ei tule olemaan vaikutusta Vantaanjoen eliöstöön ja eläimiin. Maantäyttötoimenpiteissä huolehditaan, että alueelle tuodaan vain puhtaita ylijäämämaaineksiä. Pintaveden laatua tarkkaillaan tarkkailuohjelman mukaisesti.

Louhos- ja maantäyttötoiminnan jälkeen alue palautuu metsätalousalueeksi, eikä siten ole oikeusvaikutuksetta kaavan vastaista. Toiminta-alue ei ole merkitty missään maankäyttösuunnitelmassa virkistysalueeksi. Aluetta ympäröivää maastoa voidaan jatkossakin käyttää esim. marjastusalueena ja suunnistukseen. Koska toiminnasta ei selvitysten mukaan aiheudu kohtuutonta haittaa lähialueen asutukselle, sillä ei myöskään ole vaikutusta kiinteistöjen arvoon.

Hakija tulee toimimaan alueella siten, että toiminnasta aiheutuu mahdollisimman vähän melu-, pöly- ja tärinähaittaa. Melua vähennetään meluvalleilla ja pölyämistä kastelulla. Alueen yleinen viihtyvyys ei vaarannu.

Liite nro 136

- Sijaintikartta
- Yhteenveto lupahakemuksen johdosta annetuista lausunnosta ja muistutuksista.
- Jäsenten Irene Harjunen, Yrjö Kivinen ja Jerry Latva jättämä kirjallinen kannanotto päätöksestä.

Lisätiedot: ympäristötarkastaja Saku Nurminen, puh. 040 314 2259

ASIAN RATKAISU

Ehdotus
Yvp

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta päättää:

- myöntää Kreate Oy:lle maa-ainelain 6 §:n mukaisen luvan maa-ainesten ottamiseksi lupahakemuksen mukaisesti Nurmijärven tilalle 543-412-2-322; ja
- hylätä Kreate Oy:n maa-ainelain 21 §:n mukaisen hakemuksen toiminnan aloittamiseksi muutoksenhausta huolimatta.

Lupa myönnetään hakemuksen mukaisesti ja seuraavin lupamääräyksin:

LUPAMÄÄRÄYKSET

1. Ottamisalue ja otettava ainesmäärä

Lupa koskee lupahakemuksessa esitettyä 8,7 hehtaarin ottamisaluetta, 4,5 hehtaarin ottoaluetta ja 300 000 m³ktr:n kokonaisottoa (kalliokiviainesta 260 000 m³ktr, pintamaat 40 000 m³ktr).

Ottoalueen (4,5 ha) etäisyys suunnittelualan naapuritilan rajaan tulee olla louhinnan osalta vähintään 30 metriä ja maankaivun osalta 10 metriä. Kaivu voidaan ulottaa ottosuunnitelmassa esitetyn mukaisesti lähemmäksi kiinteistön rajoja vain ko. kiinteistön omistajan kirjallisella suostumuksella. Kiviainesten ottamisen (ottoalueen) etäisyys lähimpiin asuinrakennuksiin tulee olla vähintään 300 metriä.

2. Luvan voimassaolo

Lupa on voimassa kymmenen (10) vuotta luvan lainvoimaiseksi tulemisesta. Kaikki luvassa määrätyt toimenpiteet tulee suorittaa loppuun luvan voimassaoloaikana.

3. Ottamisen eteneminen

Kiviainesten ottamisen tulee edetä ottosuunnitelman mukaisesti. Ottoalueen välittömään läheisyyteen (ottamisalueelle) melumallinnuksessa esitetyt melusteet tulee olla kuitenkin toteutettuna ennen kiven irrotustoiminnan aloittamista. Myös lupamääräyksessä 10 edellytetyt ojat ja laskeutusaltaat tulee olla toteutettu ennen kiven irrotustoiminnan aloittamista.

4. Louhintasyvyys

Lupahakemusta koskevan ottoalueen alin ottotaso on lupahakemuksen ottosuunnitelman mukainen +81,5...+83,5. Ottoalueen pohja tulee irtilouhia vähintään 0,5–1,0 metrin syvyyteen.

Mikäli alimman ottotason yläpuolella havaitaan pohjaveden pinnan taso, tulee alinta ottotasoa nostaa siten, että kaivu ei ulotu pohjaveden pinnan alapuolelle. Kaivualueelle ei saa jäädä avoimia pohjavesilammikoita.

5. Kallioleikkaukset ja luiskat

Louhinnan aikaisen luiskan kaltevuus saa olla enintään 7:1. Maisemointi tulee järjestää ottamissuunnitelman kohdan 4 (ottoalueen jälkihoito) ja maankaatopaikkatoiminnan ympäristöluvan mukaisesti. Ristiriitatilanteissa ympäristölupa on ensisijainen.

6. Alueen merkintä ja suojaus

Kaikki ottamisalueen loiventamattomat kallio- ja maaleikkaukset, jotka ovat yli kolme (3) metriä korkeita, tulee suojata sellaisilla leikkauksen yläreunaan sijoitettavilla aidoilla (teräsverkkoaita tms.) tai maa- tai kivivalleilla, jotka estävät tehokkaasti tahattoman pääsyn leikkauksen reunalle. Putoamisvaarasta on varoitettava kyltein, jotka sijoitetaan ympäröivään maastoon reunan lähelle. Koko ottamisalue tulee merkitä maastoon lippusiimalla tai varoitusnauhalla sekä louhinta-alueesta varoittavilla kylteillä, jotka ovat vähintään kymmenen (10) metriä ottamisalueen rajaa ulompana.

Ottoalueen raja on merkittävä maastoon. Alueelle on rakennettava kiinteä korkeuspiste (N60), jonka sijainti esitetään kartalla.

Louhintaräjähdyksistä tulee ennen räjäyttämistä antaa varoitus-signaali. Luvan haltijan on tarvittaessa muutoinkin huolehdittava, ettei louhinta-alueelle ole mahdollista tulla havaitsematta vaarallisia kohtia ja työtilanteita riittävän ajoissa. Louhinta-alueen tulotien puomi tulee pitää suljettuna ja lukittuna vuorokautisen toiminta-ajan ulkopuolella.

7. Maa-ainesten ottaminen

Poraamista, murskaamista, rikutusta ja räjäytyksiä ei saa tehdä 1.6.–31.8. välisenä aikana.

Maa-ainesten ottaminen ja siihen liittyvät työt on tehtävä seuraavasti:

- 1) murskaaminen on tehtävä arkipäivisin klo 7–20 välisenä aikana;
- 2) poraaminen on tehtävä arkipäivisin klo 7–19 välisenä aikana;
- 3) rikotus on tehtävä arkipäivisin klo 8–18 välisenä aikana;
- 4) räjäytykset on tehtävä arkipäivisin klo 8–18 välisenä aikana; ja
- 5) kuormaaminen ja kuljetus on tehtävä arkipäivisin klo 6–20 välisenä aikana.

8. Liikenne

Kiviainesten poiskuljetukset tulee järjestää lupahakemuksessa esitettyä kulkuväylää pitkin. Luvan haltijan on huolehdittava ottoalueen liikennealueiden pölynsidonnasta vedellä kastellen tai muulla ympäristölle vaarattomalla tavalla.

Työmaatien ja Rantakulmantien liittymän käyttötarkoituksen muuttamista tulee hakea Uudenmaan ELY-keskukselta.

9. Jätehuolto

Alueella ei saa polttaa jätteitä. Alueelle ei saa haudata tai vastaanottaa muita kuin maankaatopaikan ympäristöluvassa hyväksytyjä jätteitä (ylijäämaita).

Toiminnassa syntyvät jätteet tulee kerätä, varastoida ja toimittaa viipymättä jatkokäsittelyyn ympäristöluvan omaavalle vastaanotto paikalle. Toiminnassa mahdollisesti syntyneitä vaarallisia jätteitä tulee käsitellä siten, ettei jätteistä aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumisvaaraa.

10. Pinta- ja valumavesien johtaminen ja käsittely

Louhinta- ja maanläjitysalueen kuivanapito tulee järjestää lupahakemuksen suunnitelmapiirustuksen ”Hulevesien ohjaus 1:20 000 26.5.2016” mukaisesti. Tuotantoalueen hulevedet tulee ohjata suunnitelman mukaan rakennettavan ojan kautta laskeutusaltaisiin ja edelleen olemassa olevaan ojalinjastoon.

Hulevesien mitoitus tulee toteuttaa maanläjitysalueen yleisuunnitelman (Ramboll Finland Oy 4.12.2013) kohdan 2.2.2 ja hulevesiselvityksen 5.2.2016 mukaisesti.

Mikäli ottoalueelta joudutaan pumppaamaan kuivatusvesiä, tulee ne johtaa edellä mainittuun ojastoon ja laskeutusaltaisiin.

11. Pinta- ja pohjaveden sekä maaperän suojeleminen

Polttoaineiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavien aineiden pääsy maaperään ja pohjaveteen on estettävä. Pölynsidonta- ja liukkaudentorjunta-aineita sekä räjähteitä ei saa käyttää siten, että niistä voi aiheutua maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Polttoaine- tai öljyvuodoista tulee ilmoittaa pelastusviranomaiselle ja Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle. Maaperän pilaantumiseen johtaneista polttoaine- ja öljyvuodoista tulee lisäksi ilmoittaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Poltonesteiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaara aiheuttavien aineiden suojausvaatimuksista on annettu yksityiskohtaiset määräykset toiminnan ympäristöluvassa.

12. Jälkihoitotyöt

Maisemointi tulee järjestää ottamissuunnitelman kohdan 4 (ottoalueen jälkihoito) ja maankaatopaikkatoiminnan ympäristöluvan mukaisesti. Ristiriitatilanteissa ympäristölupa on ensisijainen.

13. Valvonta ja tarkkailu

Maa-ainesten oton vaikutuksia ympäristöön tulee tarkkailla ympäristölupapäätöksessä esitetyn tarkkailumääräyksen mukaisesti.

Maa-ainesluvan haltijan tulee säännöllisesti tarkistaa seuraavat louhintatyöhön liittyvät asiat ja tehdä niistä merkitä louhintaa koskevaan työmaapäiväkirjaan:

- ottamis- ja louhinta-alueen suojarakenteiden kunto ja sijainti;
- pohjaveden havaintopisteiden, vedenkäsittelyjärjestelmien (laskeutusaltaat ja purkuojat) kunto;
- valvontaa varten tarvittavien rakenteiden ja merkintöjen kunto ja sijainti;
- polttoainesäiliöiden ja niiden sijoituspaikan sekä tukitoiminta-alueen kunto, siisteys ja maaperän puhtaus; sekä
- maisemointi- ja jälkihoitotöiden toteuttamisvaihe.

Luvan haltijan tarkastuksessa havaitut epäkohdat tulee korjata mahdollisimman pian ja tarvittaessa niistä tulee ilmoittaa valvontaviranomaiselle. Työmaapäiväkirjaan tulee merkitä tehdyt korjaustoimenpiteet ja niiden ajankohta.

14. Muu kirjanpito ja raportointi

Maa-ainesluvan haltijan on pidettävä työmaapäiväkirjaa, johon tulee sen lisäksi, mitä ottamissuunnitelmassa mainitaan, merkitä määräyksessä 13 edellytetyt tarkastukset. Työmaapäiväkirjat

on säilytettävä koko ottamisajalta ja esitettävä pyydettyä valvontaviranomaiselle.

Ympäristövaikutusten tarkkailutulokset tulee toimittaa vuosittain maalikuun loppuun mennessä Keski-Uudenmaan ympäristökeskukseen ja Uudenmaan ELY-keskukseen.

15. Tarkastukset ja katselmukset

Luvanhaltijan tulee ennen tämän luvan mukaisen toiminnan aloittamista pyytää valvontaviranomaisen tarkastus. Luvanhaltijan tulee luvan voimassaoloaikana pyytää lisäksi valvontaviranomaisen lopputarkastus, kun toiminta on päättynyt ja alue on maisemoitu näiden lupamääräysten mukaisesti.

16. Ottamisilmoituksen tekeminen

Maa-ainesluvan haltijan tulee vuosittain tammikuun 31 päivään mennessä ilmoittaa lupaviranomaiselle otetun aineksen määrä ja laatu. Ottamisilmoitus tehdään myös silloin, kun maa-ainesten ottaminen on päättynyt tai keskeytynyt.

17. Lupamääräysten noudattamisvakuus

Luvan haltijan on asetettava Nurmijärven kunnalle ennen tämän luvan mukaisen ottamisen aloittamista kokonaisarvoltaan vähintään 24 750,00 €suuruinen vakuus luvassa määrättyjen toimenpiteiden suorittamisesta. Vakuuden suuruus perustuu maisemoitavana olevan työvaiheen pinta-alaan (4,5 ha * 5 500 €/ha, kalliolouhos, perustaso).

Luvan noudattamisvakuuden tulee olla voimassa 11 vuotta tämän päätöksen lainvoimaiseksi tulemisesta. Luvan haltijalla on oikeus saada vakuussummaa alennetuksi hyväksytysti suoritetuista jälkihoitotoimenpiteistä vastaavalla määrällä, jolloin lupaviranomainen voi luvan haltijan hakemuksesta hyväksyä muutoksen annettuun vakuuteen. Lupaviranomainen voi myös erityisestä syystä määrätä lisävakuuden asettamisesta, mikäli vakuuden ei voida katsoa olevan riittävä lupamääräyksissä edellytettyjen toimenpiteiden suorittamiseksi.

Vakuus palautetaan, kun ottamisalue on maisemoitu ja jälkihoidettu näiden lupamääräysten mukaisesti.

18. Luvan täytäntöönpano

Lupahakemuksessa esitettyä toimintaa ei saa aloittaa ennen päätöksen lainvoimaiseksi tulemista.

19. Luvan siirtäminen

Jos lupaan perustuva oikeus maa-ainesten ottamiseen siirretään toiselle, on siirrosta viipymättä ilmoitettava lupaviranomaiselle.

Luvan aikaisempi haltija vastaa kuitenkin kaikista lupaan liittyvistä velvoitteista, kunnes hänen tilalleen on hakemuksesta hyväksytty toinen. Lupaviranomainen voi määrätä, että luvan uuden haltijan on asetettava ennen aineiden ottamista maa-ainelain 12 §:ssä tarkoitettu vakuus lupaehtojen noudattamisesta.

20. Lupamaksu

Maa-aineluvan käsittelystä peritään Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan 12.3.2013 § 20 hyväksymän maa-ainestaksan 1 §:n mukaan 6 268,00 € maksun määräytyessä seuraavasti:

Lupamaksun osa	Laskenta / hintaperuste	Maksuosuus (€)
perusmaksu	260 €	260,00
ottamisalueen pinta-alueen mukaan	8,7 ha * 340 €/ha	2 958,00
maa-ainemäärän tilavuuden perusteella 500 000 m ³ :iin saakka	0,008 €/m ³ * 300 000 m ³	2 400,00
naapurien kuuleminen	7 kpl * 50 €/kpl	350,00
kuulemiskulut		300,00
Lupamaksu	Yhteensä:	6268,00

Hakijan on suoritettava lupamaksu ennen päätöksen antamista. Mikäli maksua ei suoriteta määräajassa, erääntyneelle maksulle on suoritettava korkoa korkolain mukaan.

RATKAISUN PERUSTELUT

Oikeusohjeet

Maa-ainelain 3 §:ssä säädetään maa-ainesten ottamisen rajoituksista. Sen mukaan maa-aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu:

- 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista;
- 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista;
- 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa; tai
- 4) tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantuminen, jollei siihen ole saatu vesilain mukaista lupaa.

Alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on edellä mainitun lisäksi katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuvaa.

Ottamispaikat on maa-ainelain (3.4 §) mukaan sijoitettava ja aineiden ottaminen järjestettävä niin, että ottamisen vahingollinen vaikutus luontoon ja maisemakuvaan jää mahdollisimman vähäiseksi ja että maa-aineseiintymää hyödynnetään säästeliäästi ja taloudellisesti eikä toiminnasta aiheudu asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

Maa-aineslain 5 §:n mukaan lupaa haettaessa on ainesten ottamisesta ja ympäristön hoitamisesta sekä, mikäli mahdollista, alueen myöhemmästä käytämisestä esitettävä ottamissuunnitelma. Tämä ei kuitenkaan ole tarpeen, jos hanke laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan on vähäinen.

Lupa ainesten ottamiseen on maa-aineslain 6.1 §:n mukaan myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Maa-aineslupa on maa-aineslain 11 §:n mukaan liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Lupamääräykset on annettava:

- 1) ottamisalueen rajauksesta, kaivausten ja leikkausten syvyydestä ja muodosta sekä ottamistoiminnan etenemissuunnista;
- 2) alueen suojaamisesta ja siistimisestä ottamisen aikana ja sen jälkeen; sekä
- 3) puuston ja muun kasvillisuuden säilyttämisestä, uusimisesta ja uusista istutuksista ottamisen aikana ja sen jälkeen.

Lupamääräyksiä voidaan lisäksi antaa:

- 1) ottamiseen liittyvistä laitteista ja liikenteen järjestämisestä erityisesti pohjaveden suojelemiseksi;
- 2) ajasta, jonka kuluessa tämän pykälän nojalla määrätyt toimenpiteet on suoritettava; sekä
- 3) muista hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä.

Määräykset eivät saa aiheuttaa luvan saajalle sellaista vahinkoa ja haittaa, jota on pidettävä hankkeen laajuuteen ja hänen saamaansa hyötyyn nähden kohtuuttomana.

Maa-aineslain 21 §:n mukaan maa-ainesten ottaminen voidaan aloittaa lupapäätöksen tultua lainvoimaiseksi. Lupaviranomainen voi kuitenkin perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytäntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että ainesten ottaminen voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden niiden haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamisesta, jotka päätöksen kumoaminen tai luvan muuttaminen voi aiheuttaa. Muutoksenhakutuomioistuimella voi valituksesta kumota määräyksen tai muuttaa sitä tai muutoinkin kieltää lupapäätöksen täytäntöönpanon.

Tosiseikat ja johtopäätökset

Lupahakemus koskee uutta kiviainesten ottoaluetta. Kiinteistöllä ei ole aikaisempia maa-aines- tai ympäristölupia. Suunnittelualueen maankäyttö on metsätalous. Alueen puusto on harvennushakattu tai avohakattu.

Uudenmaan maakuntakaavassa ei suunnittelualueelle ole osoitettu maankäyttötarkoitusta. Alueella ei ole oikeusvaikutteista kaavaa eikä toimenpiderajoitusta kaavojen laatimista varten.

Suunnittelalueen tieyhteys kulkee osittain Vantaanjoen oikeusvaikutteisen osayleiskaavan alueella. Meluselvitysten mukaan suunnittelualueella tapahtuva liikennöinti ei vaikeuta Vantaanjoen osayleiskaavan toteutumista.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) päätöksen mukaan hankkeeseen ei sovelleta ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (468/1994) 6 §:n tarkoittamaa YVA-menettelyä.

Suunnittelualueella ei esiinny luonnonsuojelulain 29 §:ssä mainittuja luontotyyppisiä, joita ovat 1) luontaisesti syntyneet, merkittävilta osin jaloista lehti- puista koostuvat metsiköt; 2) pähkinäpensaslehdot; 3) tervaleppäkorvet; 4) luonnontilaiset hiekkarannat; 5) merenrantaniityt; 6) puuttomat tai luontaisesti vähäpuustoiset hiekkadyynit; 7) katajakedot; 8) lehdesniityt; sekä 9) avointa maisemaa hallitsevat suuret yksittäiset puut ja puuryhmät.

Alueella ei ole todettu luonnonsuojelulain 42 §:ssä tarkoitettua rauhoitettua kasvia eikä myöskään 46 §:ssä tarkoitettua uhanalaista eliölajia. Alueella ei ole merkille pantavia puusto-, aluskasvillisuus- tai muita kasvialueita, jotka voisivat olla viitteitä uhanalaisen eliölajin elinympäristöstä.

Suunnittelualueella ei esiinny metsälain 10 §:n tarkoittama metsien monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä elinympäristöjä, joita ovat: 1) lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä pienten lampien välittömät lähiympäristöt; 2) ruoho- ja heinäkorvet, saniaiskorvet sekä lehtokorvet ja Lapin läänin eteläpuolella sijaitsevat letot; 3) rehevät lehtolaikut; 4) pienet kangasmetsäsaarekkeet ojittamattomilla soilla; 5) rotkot ja kurut; 6) jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät; sekä 7) karukokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot, louhikot, vähäpuustoiset suot ja rantaluhdat.

Lupahakemuksessa esitetty toimenpide lupamääräykset huomioon ottaen ei aiheuta luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista tai huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa. Hakemuksen mukaisesta toiminnasta ei aiheudu maa-ainelain tarkoittamaa kauniin maisemakuvan turmeltumista. Kiviainesten ottamisen päätyttyä ja maisemointitöiden valmistumisen jälkeen alue on otettavissa uudelleen metsätalouksikäyttöön. Ottoalue ei sijoitu luokitellulla pohjavesialueelle.

Lupahakemusta koskevalle toiminnalle annetut toiminta-ajat on ratkaistu ensisijassa toimintaa koskevassa ympäristölupapäätöksessä. Maa-aineluparatkaisun toiminta-ajat ovat samat kuin ympäristölupapäätöksessä.

Ottoalueen koillispuolella ottoalueen välittömässä läheisyydessä sijaitsee kaksi asuinrakennusta. Rantakulmantien ja Vantaanjoen välissä sijaitsee lisäksi joitakin lomarakennuksia (etäisyys ottoalueeseen 500–700 metriä). Vaikka meluselvityksen mukaan melutaso asuinrakennusten ja loma-asuntojen kohdalla ei ylitä raja-arvoja, voidaan melu kokea kuitenkin hyvin häiritsevänä. Lupapäätöksessä loma-asunnoille on sovellettu melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä loma-asunnoille annettua ulkomelun ohjearvoa 45 dB $L_{Aeq, klo 7-22}$. Meluhaittaa on voitu olennaisesti vähentää asettamalla toiminnalle kesäkuukausia (kesä- ja elokuu) koskeva toi-

minta-aikarajoitus. Lupalupahakemuksessa on todettu, että suunnitellun ottomäärän louhinta- ja murskaaminen on alueella urakaluonteista. Urakoita on keskimäärin 2–4 kpl vuodessa ja kukin urakan kesto on keskimäärin 3–5 viikkoa. Koska toimintaa on ympäristölupa- ja maa-ainelupapäätöksessä annettujen toiminta-aikarajoitusten jälkeenkin mahdollista harjoittaa lupahakemuksessa esitetyllä tavalla, ei kesäajan toiminta-aikarajoituksen katsota aiheuttavan toiminnanharjoittajalle maa-aineslain 1.3 §:n tarkoittamaa kohutoutta vahinkoa tai haittaa.

Lupapäätöksessä annetut määräykset huomioon ottaen toimenpiteestä ei aiheudu sellaisia ympäristövaikutuksia, joiden vuoksi aineiden ottamisesta voitaisiin katsoa aiheutuvan maa-aineslain 3.4 §:n tarkoittamaa vaaraa tai haittaa asutukselle tai ympäristölle.

Muistutuksista ja lausunnoista

Maa-ainesten ottosuunnitelmassa on esitetty lupahakemusta koskevan alueen maisema- ja ympäristökuvaus sekä alueen kasvillisuus ja eläimistö sekä suunnitellun oton ympäristövaikutukset. Talousmetsäkäytössä ja osittain avohakatalta alueelta tehdyt luontoselvitykset ovat olleet lupaharkinnan kannalta riittävät. Luontoselvityksissä ei ole löytynyt sellaisia kasvi- tai eläinlajeja, joiden vuoksi maa-ainelupaa ei olisi voitu myöntää. Päätöstä koskevan tilan naapurissa, tilalla 543-412-2-323 on havaittu viitasammakko, joka on luonnonsuojelulain 49 §:n tarkoittama EU:n luontodirektiivin liitteen IV tarkoittama laji. Lupapäätöstä koskevat toiminnat sijoittuvat ainoistaan hakemusta koskevalle tilalle 543-412-2-322, josta kerätyt hulevedet johdetaan ojaston kautta siten, että ne purkavat vetensä viitasammakoiden esiintymisalueen alapuolelle. Lupapäätöstä koskevalla toiminnalla ei ole vaikutuksia naapuritilalla 543-412-2-323 havaittuihin viitasammakoihin.

Suunnittelualueelta tulevan purkuojan valuma-alueen koko on noin 0,1 % verrattuna Vantaanjoen valuma-alueeseen ennen purkuojan laskupistettä. Suunnittelualueen vedet johdetaan 300 mm rumpuputken kautta Vantaanjokeen, jonka leveys on purkupaikassa noin 11 metriä. Ennen vesien johtamista ojastoon tuotantoalueen vedet käsitellään laskeutusaltaissa. Ojastossa vedet kulkeutuvat noin 800 metrin matkan ennen niiden johtamista Vantaanjokeen. Lupapäätöksissä toiminnalle on määrätty erilaisia hulevesien käsittelyvaatimuksia sekä vaarallisten aineiden käsittelyyn ja varastointiin liittyviä suojausvaatimuksia.

Lupahakemuksessa on esitetty hulevesiselvitykset mitoituslaskelmineen. Laskelmien mukaan toiminta-alueen hulevedet on johdettavissa siten, että nykyisen putkiojan vedenvälityskapasiteetti riittää. Ottoalueelta purkautuvan veden virtausmääriin putkiojaan vaikuttaa myös ottoalueen louhintataso, joka on alueen luontaista maanpintaa alempana. Ottoalueen hulevedet kulkeutuvat todennäköisesti irtilouhinnan ja kallion rakosysteemin kautta edelleen maastoon. Suunnittelualueen pohjavesi on pohjavesiputkikorttien mukaan todennäköisesti 5–10 metriä paksun savikerroksen alapuolella olevassa vettä johtavassa kerroksessa, jolloin ottoalueelle ei todennäköisesti havaita pohjavettä. Koska pohjaveden pinnantason arviointiin kallioalueilla liittyy yleensä varsin paljon epävarmuutta, on lupamääräyksessä edellytetty alimman ottamistason muuttamista tarvittaessa siten, että kalliokiviaineksen ottoa ei uloteta pohjavedenpinnan alapuolelle.

Hakemuksessa esitetyt hulevesiselvitykset ovat olleet lupaharkinnan kannalta riittäviä. Kivenjalostus- ja maakaatopaikka-alueilla muodostuvien hulevesien käsittelytekniikkana laskeutusallas on tavanomainen.

Toimintaa koskevassa ympäristöluvassa on määrätty pinta- ja pohjavesitarkkailusta. Lupahakemuksessa on esitetty erilliset selvitykset toiminnan vaikutuksesta Vantaanjoen kalatalouteen sekä toiminnan vaikutukset Vantaanjoen Natura-alueeseen. Hakemuksessa esitetyllä toiminnalla lupamääräykset huomioon ottaen ei ole vaikutuksia Vantaanjoen vedenlaatuun, Vantaanjoen kalakantoihin tai Vantaanjoen Natura-alueeseen.

Toiminnan ympäristövaikutuksien (melu, pöly, värinä) rajaamiseksi maa-aineslupapäätöksessä on annettu erilaisia toiminta-aikarajoituksia. Toiminnan ympäristöluvassa on annettu lisäksi erilaisia päästöjen vähentämiseen liittyviä määräyksiä sekä päästötarkkailuun liittyviä määräyksiä. Meluntorjuntarakenteet on määrätty sijoitettavaksi ottoalueen välittömään läheisyyteen. Asutuksen välittömään läheisyyteen esitetty meluvalli ei melumallinnuksen perusteella suojaa riittävän tehokkaasti idän ja kaakkoisen suuntaan leviämää melua. Meluvallin sijoittaminen kiinteistöllä olevan talousvesikäivon välittömään läheisyyteen ja talousvesien johtamista koskevan rasitteen päälle voi lisäksi vaikeuttaa talousveden käyttöä lähikiinteistöllä.

Maa-aineslupapäätöksellä ei ratkaista yleisten teiden liikennemääriin tai -turvallisuuteen liittyviä seikkoja. Melumallinnuksen mukaan liikennöinti lupahakemusta koskevalla kiinteistöllä ei ylitä melun raja-arvoja lähimmän asuinrakennuksen pihalla.

Kulkeminen toisen omistaman kiinteistön kautta vaatii kiinteistön omistajan luvan. Kulkuoikeus voidaan tarvittaessa perustaa yksityistieoimituksessa.

Haetun toiminnan aiheuttamat vaikutukset lähikiinteistöjen arvoon eivät kuulu maa-aineslupamenettelyn soveltamisalaan. Jos aineiden ottaminen alentaa viereisen tai lähistöllä sijaitsevan kiinteistön arvoa tai aiheuttaa muuta sellaista vahinkoa tai haittaa kiinteistön käyttämiselle, mitä ei ole pidettävä vähäisenä, on kiinteistön omistajalla ja haltijalla oikeus saada aineiden ottajalta täysi korvaus haitasta, joka aineiden ottamisesta hänelle aiheutuu. Korvausta on vaadittava viiden vuoden kuluessa vahingon tai haitan aiheutumisesta. Jollei korvauksesta sovita, kysymys oikeudesta korvaukseen ratkaistaan ja korvaus määrätään kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annettua lakia soveltuvin osin noudattaen toimituksessa, jota haetaan asianomaiselta maanmittauskonttorilta (MAL 9 §).

Lupahakemusta koskeva hanke ei ELY-keskuksen lausunnon mukaan ennakkoon arvioiden aiheuta vesilain 3:2 §:n tarkoittamia seurauksia, jolloin se ei tarvitse vesitalouslupaa.

Lupamääräyksiä perustelut

Maa-aineslupa on myönnetty lupahakemuksen mukaiselle alueelle ja määrittämälle. Suunnittelun alueen naapuritilojen rajoille ja asuinrakennuksiin on määrätty ympäristöhallinnon suunnitteluohjeen ”Maa-ainesten kestävä käyttö” mukaiset suojavyöhykkeet (30 ja 10 metriä kiinteistön rajaan ja 300 met-

riä asuttuun rakennukseen). Suojavyöhykkeellä tarkoitetaan maa-ainesten ottamisen ulkopuolelle kokonaan jäävää suojaa-alueetta. Maa-ainesten otto voidaan naapurikiinteistön omistajan kirjallisella suostumuksella ulottaa hakemuksen mukaisesti lähemmäksi kiinteistön rajaan. **(määräys 1)**

Lupa aineiden ottamiseen myönnetään määräajaksi. Lupa on myönnetty hakemuksen ja MAL 10.1 §:n mukaisesti. **(määräys 2)**

Maa-ainesluvassa on annettu tarvittavat ottamistoiminnan järjestämistä, maisemointia sekä valvontaa ja tarkkailua koskevat varsinaiset lupamääräykset. Lupahakemuksessa esitetyt meluntorjuntarakenteet on määrätty toteutettavaksi ennen porauksen aloittamista. Määräys koskee meluvalleja, jotka on esitetty melumallinnuksessa sijoitettavaksi ottoalueen välittömään läheisyyteen. Koska melumallinnuksien meluntorjuntarakenteet on esitetty varsin yleistasoisena, on niiden toteuttamiseksi edellytetty tarkemman rakennesuunnitelman hyväksyttämistä valvontaviranomaisella ennen toiminnan aloittamista. **(määräys 3)**

Maa-ainesten ottamisen jälkeen alueelle sijoitetaan muualta tuotavia pilaantumattomia maamassoja. Maankaatopaikkatoiminnan jälkeen alue maisemoidaan maisemointisuunnitelman ja maankaatopaikan ympäristöluvan mukaisesti. Mikäli maa-aineslupapäätöksessä ja ympäristöluvassa on ristiriitaisia maisemointia koskevia määräyksiä, noudatetaan asiassa ympäristölupaa. **(määräykset 5 ja 12)**

Lupapäätöksen alin kaivutaso on lupahakemuksen mukainen. Lupamääräyksessä on määrätty kalliopohjan irtilouhinnasta 0,5–1,0 metrin syvyyteen. Irtilouhinta tasaa alueella muodostuvien hulevesien virtauksia ja vähentää alueelta purkautuvan veden kiintoainepitoisuutta. Koska pohjaveden pinnantasoon arviointiin kallioalueilla liittyy yleensä varsin paljon epävarmuutta, on lupamääräyksessä edellytetty alimman ottamistason muuttamista tarvittaessa siten, että kalliokiviaineksen ottoa ei uloteta pohjavedenpinnan alapuolelle. Ottoalueen pohjalle ei saa jäädä pohjavesilammikoita. Maankaatopaikkatoiminnan ympäristöluvassa maamassojen läjittäminen pohjavedenpinnan alapuolelle on kielletty. **(määräys 4)**

Louhinta-alueen suojaamisesta ja merkitsemisestä on annettu yksityiskohtainen määräys. Kalliroleikkausten työnaikainen korkeus ja jyrkkyys edellyttävät putoamisvaaran vuoksi tukevaa aita- tai vallirakennetta. Pelkkä merkitsemiseen tarkoitettu lippusiima ei toteuta tässä määräyksessä tarkoitettu putoamista estävää rakennetta. **(määräys 6)**

Maa-ainesluvassa on annettu toiminta-aikaa koskevia rajoituksia. Rajoitukset ovat yhtenevät ympäristölupapäätöksessä annettujen toiminta-aikojen kanssa (kts. edellä tosiseikat ja johtopäätökset). **(määräys 7)**

Liikennöintiä koskeva määräys on annettu maa-ainesten ottamissuunnitelman mukaisena. Määräyksessä on otettu huomioon Uudenmaan ELY-keskus/l-vastuualueen lausunto liittymän käyttötarkoituksen muuttamisesta. Toiminta-alueen jätehuolto tulee järjestää jätelain sekä toimintaa koskevan ympäristölupapäätöksen mukaisesti. Päätöksessä on annettu pinta- ja pohjaveden suojelua koskeva yleismääräys. Polttonesteiden ja muiden ympäristön pilaantumisen vaara aiheuttavien aineiden suojausvaatimuksista on annettu

yksityiskohtaiset määräykset toiminnan ympäristöluvassa. **(määräykset 8, 9 ja 11)**

Hulevesien johtamista koskeva lupamääräys on annettu maa-ainelupahakemuksen mukaisena. Koska hulevesien käsittelyaltaiden rakenteet on esitetty lupahakemuksessa yleistasoisena, on niiden toteuttamiseksi edellytetty tarkemman rakennesuunnitelman hyväksyttämistä valvontaviranomaisella ennen toiminnan aloittamista. Ympäristönsuojelulain 3.1 §:n kohdan 9 mukaan tuotantoalueelta (ympäristölupalaitos) johdettavat vedet ovat jäteveettä. Vesien johtamiseen toisen omistaman kiinteistön kautta on oltava kiinteistön omistajan lupa. Mikäli omistaja ei anna suostumustaan, voidaan käyttöoikeuden myöntämisestä päättää ympäristönsuojelulain 48.2 §:n mukaisessa menettelyssä. Ottoalueelta purkautuvan veden virtausmääriin putkiojaan vaikuttaa ottoalueen louhintataso, joka on alueen luontaista maanpintaa alempana. Ottoalueen hulevedet kulkeutuvat todennäköisesti irtilouhinnan ja kallion rakosysteemin kautta edelleen maastoon. Tästä huolimatta hulevesien pumpaamiseen voi olla tarvetta tilanteessa, jossa hulevesiä muodostuu hetkellisesti paljon, esim. rankkasateessa tai vastaavassa tilanteessa. **(määräys 10)**

Luvassa on annettu valvontaa, tarkkailua, kirjanpitoa, tarkastuksia ja katselmuksia koskevia määräyksiä, jotka on katsottu välttämättömäksi asianosaisen oikeusturvan ja toiminnan luvamukaisuuden tarkastamisen kannalta. Toiminnan vaikutuksien tarkkailusta on määrätty ympäristölupapäätöksessä. **(määräykset 13–16)**

Luvassa määrätyn lupamääräysten noudattamisvakuuden määrän arviointi perustuu Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen käyttämään maa-aineluopien vakuuksien määritystaulukkoon, jossa otetaan huomioon alueen pinta-ala ja maisemoinnin vaatimustaso (kalliolouhos, perustaso). Maisemointivaikutusta voidaan muuttaa luvan voimassaolon aikana. **(määräys 17)**

Koska lupahakemuksessa esitetyllä kiinteistöllä ei ole ollut aikaisemmin maa-ainesten ottotoimintaa ja alue on metsätalouskäytössä, ei maa-ainelain 21 §:n mukaisen aloitusluvan myöntämiselle ole perusteita. Aloitusluvan myöntäminen asiassa voi tehdä muutoksenhaun hyödyttömäksi. **(määräys 18)**

Luvan velvoitteista vapautuva määräys on annettu päätöksessä maa-ainelain 13a §:n mukaisena. Maa-aineluvan lupamaksu perustuu Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan hyväksymään ja voimassa olevaan maa-ainestaksaan. **(määräykset 19–20)**

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Maa-ainelaki (555/1981) §:t 1, 1a, 3–4, 5, 5a, 6–7, 10–13, 13a, 19–21, 23, 23a, 23b;

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (926/2005) §:t, 1–4, 6–9; Maa-ainestaksa (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 12.3.2013 § 20); Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen johtosääntö (Tuusulan kunnanvaltuusto 3.9.2012 § 80);

Keski-Uudenmaan ympäristökeskuksen toimintasääntö (Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 9.9.2014 § 131);

Päätös Ehdotus hyväksyttiin.

Jäsenet Irene Harjunen, Yrjö Kivinen ja Jerry Latva jättivät kirjallisen kannanoton päätöksestä.

PÄÄTÖKSEN TIEDOKSIANTAMINEN

Lupaviranomaisen päätös maa-aineslaissa tarkoitettussa lupa-asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon silloin, kun se on annettu. Tämän päätöksen antopäivä on 17.10.2016.

Päätösote / hakija
Nurmijärven kunnanhallitus
Uudenmaan ELY-keskus/kirjaamo
Muistutuksen tai lausunnon jättäneet

Päätöskuulutus / Nurmijärven ja Tuusulan kunnan ilmoitustaululla
14.10.–16.11.2016

Päätösilmoitus / Nurmijärven Uutiset -lehti

Tieto päätöksestä / rajanaapurit ja muut tiedossa olevat asianosaiset
ilmoitus NOTTO -tietokantaan

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valitusoikeus lupaviranomaisen päätöksestä on: asianosaisella; kunnan jäsenellä; rekisteröidyllä yhdistyksellä tai säätiöllä, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät; toiminnan sijaintikunnalla ja muulla kunnalla, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät; elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella sekä toiminnan vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella; ja muulla asiassa yleistä etua valvovalla viranomaisella.

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Tämän päätöksen viimeinen valituspäivä on 16.11.2016. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.